

Szentendrasi Híradó

ÖNKORMÁNYZATI HAVILAP

1999. június

Ára: 58 Ft

V. évfolyam, 6. szám

Sík Sándor

Magyarok gyónása (1919. július)

„Ama régi híres döntő magyaroknak,
kiknek sírjain kányák marakodnak
Marék maradéka fáradt fogyatéka:
Gyónjuk gyónásunkat nemzetek elébe,
Nemzetek ostromló Úristen kezébe.
Mi vétünk, mi vétünk, mi nagyon nagy vétünk!

Gyónjuk legelsőben honni hevertünket,
Szalonnás körömmel kártya-kevertünket,
Ázsiát ásitó, valóság másító
Bolondító bortól fátyolos szemünket,
Gyónjuk gyönyörűjét délibáb meséknek,
Piros pántlikáját régi dicsőségnek,
Magyar jövendőt, álmodott szívárványt,
sült-galamb - lesését szalmán szundikálván;
Részeg maga bízunk, mikor hétszer vérünk,
Mi vétünk, mi vétünk, mi nagyon nagy vétünk!

Gyónjuk másod szeren úri-pazar markunk,
Németnek, zsidónak, s mindenki mohónak
Csordulatig amit tékozolni tartunk,
Valaki fülünkbe szép szót furulyázott,
Mindenjavainkból pörére kirázott,
Mindent oda mindent, ingünket, utolsót,
Holt szülének sírjából a deszka koporsót;
Zsíros üstökünket csakhogy le ne nyessék,
Nemzeti tokánkat hájjal kenegessék.
Mi vétünk, mi vétünk, mi nagyon nagy vétünk!

Gyónjuk legutólszor legutolsó vétket,
Gyónjuk égnek-földnek a legfeketebbet,
Mikor az ördögnek mindent oda adtunk,
Csillagot az égről, a földet alattunk,
Amikor békiyóztak örökös robotra,
S lettünk a világnak ebül rugdosottjal
Akkor orcátlanon, cigányok módjára,
Álltunk vigyorogva világ piacára,
Szóval megtagadtuk jó régi nemünket,
Csúfságra cseréltük magyar szép nevünket,
Tisztes apáinknak sírja fölé köptünk,
Istennek, embernek arcába röhögtünk!
Önnön ganajunk közt táncra kerekedtünk,
Isten, ember előtt fertelemmé lettünk,
Mi vétünk, mi vétünk, mi nagyon nagy vétünk!
Kegyelmes Úristen ne kegyelmezz nekünk!

Szádeczky-Kardoss Irma

Szent István és az idegenek

Az „idegenek” értelmezése az Árpád-kori jogéletben (A tanulmány kivonatos ismertetése)

Újabb igen elterjedt az Árpád-dinasztia egyes tagjai irányában az a felfogás, hogy megszegették a vérszerződést, elfordultak a nemzettől és elárulták a nemzeti érdekeket, kiirtva és veszni hagyva az ősvallást, a nemzeti kultúrát és az ősi hagyományokat. Idegenimádatukban és magyarellenességükben tűzzel-vassal-vérrel pusztítva változtattak minket, idegen érdekek szolgálatában, európaivá. Ezek a vádak legélesebben Szent Istvánt, az Ő államalapító, térítő és egyházszervező uralkodói tevékenységét érik.

Az effajta kritika Mária Terézia korában vette kezdetét, amikor a királynő az apostoli királyság hagyományainak felelevenítésével nemcsak lerakta Szent István modern kultuszának alapjait, de - jellegzetesen Habsburg taktikát követő politikával - egyebek között a német-telepítő tevékenységét is. Szent Istvánra hivatkozva, az Intelmeknek az idegenek befogadására vonatkozó ajánlásával igazolta. Azóta is minden idegen-eredetű és idegen-érdekű befolyás ezzel érvel a nemzeti érdekek ellen, az ellenérvek pedig - természetesen reflexszel bár, de felületesen igaztalanul - Szent Istvánt kárhoztatják az őt mindig aktuálisan félremagyarázhatók s hamisan idézők helyett.

Az Intelmek 6. fejezete, az idegenek hasznáról és befogadásáról szóló ajánlás vált egyik sarokkövévé a kritikának. Nézzük, mit érthetett Szent István ezen az ajánlásban, s miként értelmezte azt a kor maga.

A vendég és jövevény népekben (férfiakban, vitézekben, harcosokban) oly nagy haszon vagyon, hogy a királyi méltóság érdem szerint nekik adhatja a hatodik helyet.

Honnan gyarapodott a római birodalom a kezdetben, és magasztaltattak fel dicsőségre a római királyok, hanem hogy különféle tartományokból sok jelesek és bölcsök sereglenek vala oda. Bizony, hogy Róma mind e mai napig szolgátságban lenne, ha Aeneas maradéka szabaddá nem tette volna. Mert mint a külön-különféle tartományok széléről jönnek a

vendégek, külön-különféle szót, szokásokat, fegyvert és tudományt hoznak magokkal, ami mind a király udvarát ékesíti és teszi nagyságosabbá, s igen megretenti az idegeneknek magahitt szívöket.

Lám gyöngé és törékeny az egynyelvű és egyszokású ország (királyi hatalom).

Hagyom azért fiam, adj nekik táplálást jóakarattal és tisztességes tartást, hadd éljenek nálad örömelebb, hogysem másutt lakozzanak. Mert ha te lerontani törekszel, amit én építettem, vagy ha mit én gyűjtöttem, te széjjel hanyod azt, bizony mondom, nagyon nagy kárát fogja látni országod (udvarod, királyságod). Amit, hogy eltávoztass, növeld naponként a te országodat (udvarodat, hatalmadat), hogy a te koronádnak a felségét mindennek tiszteljék.

A közismert és elfogadott fordítások közül az ezredforduló díszes Corpus Juris-ában közölt fordítás „vendég és jövevény népek” hasznáról beszél, modernebb fordítás a „vendégek és jövevények” befogadásáról. Mindkettő eltér az eredeti latin szöveg tartalmától.

Szent István közel sem így fogalmazott. Nem populusról, nem gensről szólt. Ő azt mondta: „in hospitibus et adventitiis viris tanta inest utilitas...” Szent István tehát szelektált, és kifejezetten a férfiakra: a szó többi klasszikus jelentésével is a katonákra, harcosokra, vitézekre szűkítette le az idegeneknek azon körét, melynek rendszerint egyedül, olykor családostól való befogadását, vendégül látását és táplálását, tehát a szolgálatba állítását hasznosnak tartja. S maga szabja meg azt is, hogy milyen tágon lehet értelmezni, a harcosokon, vitézeken kívül kikre lehet még kiterjeszteni a fogalmat.

Szó sincs itt népekről, népségről, vagy a befogadandók általános, tehát mindenkire terjeszthető emlegetéséről, szó sincs liberalizált feltétel nélküliségről, szó sincs az ország kapuinak kitárásáról! Ellenkezőleg: itt a kiváló, s a

kiválóság révén hasznos tulajdonságok szerinti válogatásról van szó!

A modernebb fordítás azonban fellazítja a tartalmat, táplálás és tisztességes tartás helyett „jóakarattal gyámolításról” és „becsben tartásról” beszél s ezzel az országhatárok légiesítése és a nemzeti egység fellazításának - belemagyarozott - Szent Istváni szándéka irányába terelve azt.

Az eredeti szöveg ugyanis közvetlen gazdasági és jogi függőségi kapcsolatot jelez: királyi finanszírozás, irányítás és ellenőrzés alatt.

Mályusz Elemér azt vallotta, hogy a Szent István korabeli regnum illetve ország nem a kormányzás objektumát (földrajzi és népi kiterjedését) jelentette, hanem a király környezetét, azok körét, akik a király körül vannak, őt királyi jogainak gyakorlásában segítik, mint hatalom aktív hordozói és érvényesítői. Mind a király udvarát ékesítik és teszik nagyságosabbá” (omnia regiam ornant et magnificent aulam). Szent István tehát királyi hatalom erősítésének eszközeiről beszél, és nem, illetve csak ezen keresztül az (mai értelemben vett) országeről.

És most nézzük meg, hogy bár gyér, de előforduló korabeli források szerint miként értelmezte ezt az ajánlást a kor embere?

Szent Gellért nagyobbik legendájában Mór püspök így szól Anasztáz apáthoz: „Ültessük tehát szekerünkre, vezessük a király elé; nagy ajándéknak veszi majd tőlünk őt, hiszen megparancsolta, hogy minden jövevényt befogadjunk, és akiket alkalmasnak ítélünk, egyenesen az ő személye számára fenntartsuk”. A király tehát, az Intelmek ajánlásához híven valóban a saját udvari környezetébe, mégpedig az „alkalmasság” uralkodói kívánalmi szerint válogatott.

A korabeli jogszabályokkal egybevetve még látni fogjuk, hogy ez mennyire így van.

Szent István I. törvényének 24. cikkelyét olvassuk a „vendégek befogadásáról”, „ha valaki vendéget fogad magához jóakarattal

és annak tisztességes tartásáról gondot visel, valameddig feltett szándéka szerint látja el, ne hagyja el a vendég az ő gazdáját, se lakó szállást ne keressen másnál”. Ez a közszabály ugyanazt az elvet fejezi ki, amit a trófiörökösnek szóló Intelmek. A törvény előírja egyfelől ezek jóakarattal és tisztességes eltartását, másfelől urához köti a szegődött idegen vendéget. **Vagyis: a közbiztonság érdekében tilalommal veszi elejét az idegen, s jobbára fegyverforgató elemek gazdátlan - tehát veszélyes - kóborlásának!...**

Szent László például (I/17. 18.) még az egyházi személyek ellenőrzését is előírta, ha azok idegen jövevények voltak. Mondván, hogy „ha valamely jövevény egyházi személy az ő püspökének ajánló levele nélkül jövend e hazába, törvénnyel avagy tanúvallás által kell meglátni, hogy netalán barát vagy valami gyilkos legyen-e, avagy micsoda szerzetnek vallja magát”.

Kálmán az egyházi személyek körén kívülre is kiterjeszti azt a követelményt, hogy „kezeség nélkül semmi jövevényt be ne fogadjanak”! Lám, ezekkel a szabályokkal is az országot és az ország érdekeit, nyugalalmát, közbiztonságát védik. Árpád-házi királyaink a méltatlan vagy káros idegenektől.

Ugyanez az országvédelmi tendencia érvényesül László és Kálmán törvényeinek az izmaelita kalmárookra, zsidókra, böszörményekre és üzbégekre, mint más szokású és más vallású egyedekre vagy közösségekre vonatkozó szabályaiban is. E szabályoknak is egyfelől az ellenőrzés, másfelől az életmódbeli megfelelés a lényege, legalább azon a szinten, hogy a még korántsem egysegesen római-keresztény vallású magyar népesség nyugalalmát ne zavarják, s ne adjanak nekik ingerlő példát a renitenciára. **Vagyis, gyakorlatilag ezektől a jövevényektől is ugyanazt az országlakosi fegyelmet követelik, amit a magyaroktól. Speciálisan fejezi ki ezt a követel-**

ményt Szent László első törvénykönyvének 31. fejezete, az olaszokról szólván, „akik a magyarság törvényes szokásait követni nem akarják, ha azt mondják, hogy a mi jobb szokásunk nekik nem kellemes, menjenek ahová akarnak. De pénzüket, mit itt kerestek, hagyják itten; hacsak eszükre nem térnek és velünk együtt nem kezdenek a bűjthöz”!

Szent László arról is rendelkezett (II.18.), hogy „ha más ország tájáról jövevény ember érkezik a végekbe lovat venni, vagy egyéb áruval való kereskedés okáért, menjen azon végbeli ispán kíséreltetével a király elébe, és vásároljon - a király poroszló előtt - a király engedélyével, amit és amennyit engedni fog neki”. Az országbeliek érdekeinek védelme itt is nyilvánvaló.

Lám, a király és a jog igenis éberem ügyel a hazai érdekekre, a közbiztonságra, s nem ad feltétlen szabadságot az idegeneknek, hanem feltételeket szab, ellenőrzi őket, aki pedig nem felel meg a jogszerű kívánalmaknak, „mehet ahová akar”, sőt, el is várja tőlük, hogy „kitakarodjanak” az országból, még ha egyházi személyek is az alkalmatlan jövevények.

Most nézzük meg II. Endre királyunk milyen korlátozást írt elő az idegenek számára az Aranybullában a 23. cikkelyben azokról, akik ez után akarnak az országba jönni, s itt a vendégek jogaiban részesülni: „ha vendégek, vagyis (tudniillik jámbor) rendes emberek jönnének az országba, ország tanácsa nélkül méltóságra ne jussanak”.

Az Aranybulla 10. cikkelye a Szent Istvántól nyert jogokhoz erősíti meg a várjobbágyokat és vendégeket. A 26. cikkely pedig a birtokok eladományozását, vagyis az ország területének ilyen módon való csorbítását tiltja a királynak és az országon kívül élő - tehát külföldi illetőségű - idegeneknek egyaránt. Végül a 24. cikkely az országos pénzügyek kezelését szabályozva írja elő, hogy pénzváltó kamaraispánok, só-kamarások és vámosok csak magyar nemesek lehetnek, az izmaelitákat (mohamedánokat) és zsidókat - nyilvánvalóan, mint az országból ki-s-be járó kereskedőket és kapcsolataikat - pedig kifejezetten kirekeszti e körből. **Ezzel a koncepcióval harmonizál a 23. cikkely, mely az idegen nemesekről is ugyanígy rendelkezik, mondván, hogy**

„az országba jövő nemes vendégeket, hacsak nem akarnak itteni lakosok lenni, méltóságokra ne emeljék, az ilyenek viszik ki ugyanis az ország gazdagságát”.

A korabeli szokás és közértelmezés szerint az idegen alkör volt befogadható és a vendégjogban részesülő személy, ha rendes ember volt, törvénytisztelő, s nem veszélyeztette az ország nyugalomát, kül- és közbiztonságát, jólétét. S hogy ez biztosítva is legyen, az ellenőrzésük, felügyeletük is szabályozottan és szervezeten, az uralkodó központosított hatalmi eszközeivel történt.

Összeállította:

Molnárné Hürkecz Karolina
(Megjelent a *Turán - A magyar eredetkutatással foglalkozó tudományok lapja - Új I. évfolyam 4. számában*)

REFORMÁTUS HÍREK

Presbiteri tisztújítás lesz a Magyarországi Református Egyházban

A Magyarországi Református Egyházban az 1996. évi I. törvény (választási törvény) alapján minden presbiter, gyülekezeti gondnok és főgondnok megbízatása 1999. december 31-én lejár.

A törvény értelmében összel szükségessé válik az új presbitérium és az új gondnokok/főgondnokok megválasztása. Természetesen lehetőség van arra, hogy a jelenleg is gyülekezeti szolgálatban álló presbiterek közül azokat - akik alkalmasak a presbiteri-gondnoki tisztségre, akik akarnak és tudnak a gyülekezet érdekében rendszeres és felelősségteljes munkát végezni - a választói közgyűlés újraválassza.

Azonban senkinek a mandátuma nem lesz érvényes automatikusan 2000. január elsejétől! Ezentúl a presbitereket és a gyülekezeti gondnokok/főgondnokok 6 éves ciklusra kapnak megbízatást.

Az egyházmegyei közgyűlés gyülekezetünk presbitériumának létszámát kérésünkre megfelelően 8 főben határozta meg, és a 8 fő presbiter mellé legalább még két fő pótpresbiter választását határozta meg. Tehát legalább tíz egyháztagnak kell a választások során

felhatalmazást adnunk gyülekezetünk ügyeinek intézésére, hogy a presbitérium működőképes legyen. A 8 presbiter közül kerül gyülekezetünk gondnoka, akit szintén a választói közgyűlés választ majd meg.

Presbitereket és pótpresbitereket csak a választói névjegyzékben szereplő egyháztagnak közül lehet választani. A választói névjegyzékben azok a reformátusok szerepelnek, akiket megkereszteltek, konfirmációi fogadalmat tettek, részt vesznek a gyülekezet úrvacsorái közösségében, az egyház anyagai terhei hordozásához pedig legalább a presbitérium által meghatározott minimális egyházfenntartói hozzájárulás mértékével hozzájárulnak.

A választások előkészítése érdekében a presbitérium Választási Bizottságot állított fel, melynek tagjaiul választotta:

Bíró Katalin (Szt. László u. 27/f. Tel: 311-145)

Bohák Andrásné (Hunyadi u. 17. Tel: 217-082)

Gergely Imréné (Bocskai u. 18. Tel: 312-455)

Pentaller Attila (Szarvas, Vasút u. 66. Tel: 216-209)

Virág Imréné (Kálvin u.4.) egyháztagnak.

A Választási Bizottság tagjainak feladata, hogy a jelenlegi presbitereket megkérdezve megtudják, kik azok, akik az új ciklusra is vállalnák a szolgálatot, valamint begyűjtsék az egyháztagnak ajánlását az általuk presbiteri és gondnoki szolgálatra alkalmasnak tartott személyekről.

Kérjük Önöket, hogy javaslataikat juttassák el a Választási Bizottság valamelyik tagjának, illetve gondolkozzanak azon, kiket ajánlanának presbiteri illetve gondnoki szolgálatra, mert a Bizottság felkeresi az ügyben a választásra jogosult egyháztagnokat.

Javaslatuk leadására augusztus 23-ig van lehetőségük. Utána a Bizottság átadja a presbitériumnak a presbiteri szolgálatra javasolt személyek névsorát, hogy törvényességi felülvizsgálat után - mely arra vonatkozik, hogy az ajánlott személyek választhatóak-e - a javasolt személyek neveit felvegye a szavazólapra.

A Választási Bizottság tagjait a június 13-i Istentiszteleten mutattuk be a gyülekezetnek, majd a bemutatást követően a helyettes gondnok után mondták a fogadalom szövegét, melyben Isten színe előtt elkötelezték magukat a törvényesség maradéktalan betartására és a tudomásukra jutott titkok megőrzésére mellett.

Kérjük imádkozzanak a január elsejétől felálló új/újjonnan választandó presbitériumért/gondnokért, és segítség a Választási Bizottság munkáját megalapozott javaslataikkal.

A választás időpontjának közeledtével a jelöltek gyülekezeti bemutatásának illetve a terveikről szóló beszámoló időpontjáról, a választás részletes menetéről az újságon keresztül is tájékoztatást nyújtunk.

A Választási Bizottság nevében:

Pentaller Attila
református lelkész

A nyári gyermektábor előkészítésének munkálataival elkészültünk,
június 28-tól Dévaványa, Doboz, Mezőgyán, Sarkadkeresztúr, Sarkad – Ujtelek, Orosháza, Gyulavári, Körösladány, Sarkad – Belváros és a Budahegyvidéki gyülekezeteiből érkeznek gyermekek és fiatalok.

Hock János

Vaszary Kolos

NEMZETI

A keresztény királyság

A hálás utókor kegyelele ünnepe szentel az elmúlt nagy idők: a századokra kiható üdvös események emlékének. Nemzeti múltunk ily kimagasló eseményei: a kereszténységnek hazánkba való behozatala és a magyar királyság megalapítása.

A történelem igazolja, hogy még óriási birodalmak is, melyeket hódítás gyúrt egy államtestbe, - de csak fegyver és nem egyszermind erkölcsi erő tartott össze - lassankint szétbomlottak, vagy a szomszéd népekbe olvadtak.

Hősi bátorság lelkesíté az Európa térein egykor hullámzó néprajzokat: a húnokat, keleti gótokat, longobárdokat, kik nagy birodalmakat alapítottak. És e birodalmak hová lettek? Holt betűk hirdetik, hogy léteztek, de rövid idő múlva megszűntek.

Őseink is vitézséggel szereztek meg e hazát, de biztosíthatták-e függetlenségét, fenmaradását, csupán bárdjaikkal, a minden oldalról körülvevő ellenséges szomszédokkal szemben?

Százéves állami létünk, a testi erőnél szilárdabb alapot kívánt. Szellemi műveltséget! Ezt szerezte meg István nemzetünknek a kereszténység által, amelyben nemzetünk ujjaszületett.

Kegyellel, áldólag emlékszem küldetéséről a szentéletű Asztriknak, kinek kettős minőségben, ugyanis mint a pannonhalmi szent Benedekrend első főnökének - ki akkor hittérítő volt - ugyanis mint Esztergom főegyházmege első érsekének méltatlan utóda vagyok.

Ezen nagynevű elődöm István fejedelem megbízásából azon kéréssel járult az egyház feje elé, hogy fogadja be a magyar nemzetet az egyház kebelébe és küldjön neki koronát: tehát a szent keresztet és a királyi trónt egyszerre akarta felállítani a hazában.

Asztriknak mindkét kérelme teljesített, oly előnyös eredménnyel tért vissza, melyhez hasonlót nem találunk a keresztény hitre tért nemzetek multjában.

Abban az időben azon elv uralkodott, hogy a keresztény világban csak két kard, illetve hatalom létezik: egyik az egyházi; a római pápa; a másik, a világi: a római császár. Ezen elv szerint a keresztény hitre tért népek vallásilag a római pápának lettek hívei; államilag, politikailag a római császárnak lettek hűbéresei.

Nem így nálunk!

Vallásilag hívei, hű fiai lettünk, voltunk, vagyunk egyháznak és annak tanításától egy vonalnyira sem térhetünk el. De államilag, politikailag, országunk kül- és belügyeiben, javaink és jogaink élvezetében függetlenek maradtunk, vazalusi soha semmiféle hatalomnak nem voltunk.

Kilencszáz év előtt István a pápától küldött koronával Esztergomba, augusztus 15-én megkoronáztatott. Rendkívüli államférfiúi hőlességgel a keresztény vallás tanát és a magyar nemzet ősi alkotmányát oly összhangba hozta, hogy vallás és nemzet, mint lélek és test olvadt egybe.

Ezóta intézményeinket a vallás éltető szellem hatotta át. Háromszinű zászlónk is állítólag akkor keletkezett, midőn a pápa a bibornokok gyülekezetében Nagy Lajos királyunkat az egyház zászlótartójává nevezte ki. S a vallásos király a keresztény hit három főerényének; a hitnek fehér, a reménynek zöld és a szeretetnek piros színeit választotta lobogóul s e zászló alatt hitért és hazáért vívta ki győzelmeit, e zászló alatt küz-

dött és győzött történetünk nagy alakja Hunyadi János, ki kora meggyőződését tolmácsolta e szavaival: „Ez a haza, ha a hithez nem ragaszkodott volna, soha fenn nem tarthatta volna magát.”

Bár a viszonyok megváltoztak, bár a vallás bennünket elkülönít: a szent korona mindnyájunkat egyesít. A szent koronával, mely nálunk nem jelent korlátlan hatalmat, egygyé olvad a haza fogalma, a koronának tagja minden polgár, bármilyen legyen felekezete, bármilyen legyen a nyelve, csak legyen magyar a szíve.

Négy év előtt, az ezredéves ünnepség alkalmával én vettem ki tartójából a koronát. Első érintetem ajkaimmal a nemzet e klenodiunát, és láttam drágakövekkel ékített egyes részeit s azt gondoltam, e drágakövek jelképezik a korona részeseinek, tagjainak hazafias erényeit, - láttam az aranybronzot, mely a korona egyes részeit összeköti s azt hittem, ez symboluma a szeretet aranybronzának, mely a korona tagjait egymással összefűzi.

Igy van-e? Nem kutatom. De, hogy így kellene lennie, azt állítom s hogy így legyen, szívből óhajtom.

Dr. Csuday Jenő

Szent István kora

Nemzetünk életének fényes és dicsőséges korszaka volt az, amely első szent királyunk nevét viseli.

Az ígéret földjére a honalapító Árpád vezette népünket. Minő föld ez? minő isteni ajándék?! Fenn a Kárpátok magas gerince övezi, délen pedig mély folyásu, vízben gazdag folyók határolják. A Kárpátok hatalmas folyói hegyeket, síkságokat osztanak részekre és egyesülnek a szőke Dunával, amely az ország szívéből délnek fordul, hogy végig öntözze ezt a földet. Hazánk már területi berendezésénél fogva földrajzi egységet képez; s még sem tudott itt más nép egységes hazát alapítani, csak

a magyar! Erőre gyengébbek, szellemre sokkal szegényebbek voltak, semhogy betölthették volna a népek nagy versenyében azt a hivatást, melyet az itt lakóknak Gondviselészerűen betölteniök kell. Ezért a mi vérünkön kívül mindnyájan csak ideig-óráig bírhatták ezt az áldott országot, amely nekünk rendeltetett. Csak addig, míg messze keleten megerősödik a magyar nép, mely az egész földet el is foglalta s a maga nevével Magyarország el is nevezte! Méltó nép az istenáldott földhöz! Erős, edzett test, mely hideget, meleget, éhséget és szomjúságot egyaránt elbirt. Bátor, elszánt, mindenekfölött

szabadságszerető, lovas hadi nép volt a nemzetszerző magyar faj, mely a nomád életet többre becsülte, mint a földművelést. Nem épített magának állandó lakhelyet, hanem iramos barmai után legelőre-legelelőre járt s ahol megállapodott, ott felütötte sátorát. Erejének öntudatában élt függetlenségben, - mint a puszták oroszánja - de azért erkölces szelid volt, élete feddhetlen. Csak mikor a körülmények kényszerítették, hogy előbb védelemből, később a benne szunnyadó erőből ösztönözve, támadásra használja fegyverét, akkor ez a nép a hősök hőseit szülte. Egész Európa fegyvere gyöngye volt ellenében s harc-

zivatgytól tüzelt diadalújtát tűz és pusztítás jelezte.

Ilyen volt Árpád népe, a magyar: amelyet ősi alkotmánya, a „vérszerződés” egygyé, nemzetté avatott. E fenséges törvény igazolta, hogy nemcsak erőben voltunk teljesekek, de jogérzékünk is kifejlett. Csakhogy ez mind nem volt elég!

E népet be kellett az európai népcsaládok körébe vezetni, ezekkel egyesíteni, megszüntetni az ellentéteket és új összekötő kapcsokat teremteni, hogy a magyar nemzetnek fennmaradását biztosíthassák. Ez volt az a nagy, nemes feladat, amelynek megoldásához egy szent és egy állambölcs kellett. Ezért adta nekünk a Gondviselés szent Istvánt!

D I C S Ő S É G Ü N K

Négy nemzedék született már e haza földjén és hullott el Európa különböző csataterain, mikor első szent királyunk született.

A honalapító Árpád beszüntette ugyan a rablókalandokat, de mielőtt e béke és nemzetföntartó művét folytathatta volna, 907-ben meghalt. Közvetlen két utóda zsenge korban jutott a hatalomra s nélkülözvén a bölcs tanácsot, a nép harcias szellemétől elragadtatva arra az útra léptek, amelyet a nagy honalapító örökre el akart zárni. Pedig ekkor már nem egy vereséget szenvedett nemzetünk. Határainkat ugyan még nem fenyegették; de a veszélyt egész nagyságában már föl lehetett ismerni.

Géza vezér ezt látta, megértette a helyzetet, ezen okult, meg is tette az első, a legszükségesebb lépéseket. Útat nyitott a kereszténységnek országába s amennyiben a térítés hatalmát is növelhette, annyiban elő is mozdította.

A nyugoti egyházhoz csatlakozott, amelynek külsőleg is nagyobb fényt kölcsönzött a visszaállított német-római császárság s miután magát egész családjával együtt megkereszteltette, trónja örökösének a császári család egyik sarja, Gizella lesz felesége.

Mikor Géza vezér 997-ben meghalt, a keresztény vallásnak még csak az útja volt előkészítve. Hiszen még maga Géza vezér sem szakított teljesen az ősvallás gyakorlásával. Ezenkívül még az egyeduralom megalapítása is hátra volt. Mind e nagy dolgok annak a férfinak voltak föntartva, kinek születését a magyar mondakör épp úgy, mint egykoron Atilláét és Almosét, álomban adott isteni jelenettel előre hirdette.

És valóban, István egyike lett a világtörténelem ama nagy fejedelmeinek, kik mély értelemmel, teremtő erővel és szilárd jellemmel felruházva, korukra rányomták egyéniségüknek bélyegét. Alkotása oly nagy, hogy századok után is fölkelti az utódok bámulatát.

Nemcsak lángoló szeretet és ragaszkodás jellemzi a keresztény vallás iránt első szent királyunkat, hanem jellemvonása az a határtalan szeretet is nemzete iránt, amelylyel népének főmaradá-

sát intézményekkel biztosította. Jövőbe látó saszeme, mély értelme, államférfiúi tapintata nemcsak a keresztény vallást terjeszti, biztosítja országában, hanem alapító lesz oly államnak és országrendnek, mely egy ezredév viharával dacolva, még manap is fennáll.

István 24-25 éves lehetett, mikor atyja halála után a törzs- és nemzetségfőnökök, valamint a nép is elismerték fejedelmöknek. Ez elismerés bizonyítja, hogy a nemzet ragaszkodott az ősi alkotmányhoz, a vérszerződéshez. Mihelyt átvette a kormányt, azonnal felismerte, hogy a fennálló intézményeknek meg kell változniuk. Tisztán lebegett lelki szemei előtt a cél, melyet elérnie kell és e cél megvalósításához oly erővel és lelkesedéssel fogott, mely képes volt minden akadályon győzedelmeskedni.

Első sorban arra törekedett, hogy a keresztény vallást minden alattvalója elfogadja, mert egyéb intézményei szilárdan csak ezen nyugodhattak. E végből gondoskodott, hogy elég pap legyen a nép oktatására és ne a külső kényszer, hanem a belső vallásosság legyen az, mi a magyarok dacos faját a keresztvíz alá hajtja. De mikor ez új alkotáshoz fog és népét a keresztény családok sorába akarja avatni, távol tart minden idegen beavatkozást. Szent István még eme ténykedésében is függetlenül járt el. Nem találunk semmit feljegyezve arról, hogy akár a passau-i, akár a salzburgi, akár a prágai egyházmegye, amelyeknek határai benyomultak Magyarországra belsejébe, befolyást gyakoroltak volna Szent István intézkedéseire. István keresztény uralkodó volt ugyan, aki rászorult arra, hogy a keresztény népek segítségére legyenek nagy munkájában; de mindenekelőtt magyar volt s az is akart maradni mindörökre. Még a térítés művét is ő maga intézte. Maga hirdette a keresztény vallást, sőt még keresztelt is. Krisztus vallásának gyors elterjedését még a kortársak sem a térítők, hanem István buzgalmának tudták be, mit a régi irás e szavakba örökített meg: „Csodálatos dolog, hogy Pannonia apostoli királyok által

kebeleztetett a szent római egyházba.”

A szép kezdetet megerősítendő, István rendeletet bocsátott ki, hogy magát mindenki megkereszteltesse, az ősvallás szertartásaival felhagyjon és keresztény rabszolgáit szabadon bocsássa. E rendelet azonban, mely az egyeduralomnak első nyilvánulása, forrongást, majd lázadást szít, melynek élére Koppány somogyi vajda, a tar Zirind fia állott és zászlója alá felesen sorakoztak a keresztény vallásnak és az egyeduralomnak ellenségei. Az idegenek kegyetlen üldözése és a keresztény imaházak pusztítása eléggé jellemelték a fölkelők érzelmeit.

István, hogy e mozgalomnak határt szabjon, a hozzá hű nemzetségek és a bevándoroltak zászlóaljait magához vonja s miután Esztergomban Hunt és Pázmán vitézek által a nyugoti népek szokása szerint lovaggá ültetett, a sereg vezérletét az erőskapu Venczellin wasserburgi grófra bizza. Majd miután fogadást tett, hogy ha Isten ellenségei fölött győzelemre segíti, a pártütő Koppány javait és megyéje minden termékének tizedét az atyja által építeni kezdett pannonhegyi apátságnak adományozza, szent György és szent Márton zászlóit előllobogtatva, a Veszprémet ostromló Koppány ellen indult.

A harc heves, a diadal soká kétes volt, mert mindkét fél vallásából merített erőt a küzdelemre; de akkor, mikor a harc hevében a két vezér találkozott és az erőskaru Venczellin fegyvere alatt Koppány elesett, a vezérét vesztett had rendetlen futásban keresett menedéket.

István győzelme a keresztény vallásnak volt győzelme az ősvallás fölött. Ha történt is ezután itt-ott mozgalom, István szigora azt csirájában elnyomta, alatta többé már ily erővel nem léphetett fel.

E győzelem után azonnal érellyes intézkedést tett a keresztény vallás érdekében. Parancsot küld szét az országban, hogy mindenki a kijelölt határidőig szabadság és jószágvezetés terhe alatt magát megkereszteltesse.

Mindez maga után vonta a keresztény vallás hatalmas növe-

kedését, mi szükségessé tette a magyar keresztény egyház szervezését. E végből Esztergomban érsekséget és az ország különböző részeiben tíz püspökséget alapított s ezek élére szentéletű férfiakat nevezett ki. A Szent Benedekrend számára Pannonhalmán kívül, melynek építését még atyja kezdte meg, Pécsváradon, Szalaváron, Bakonybélben és Zóbor hegyén kolostorokat alapított és ugy ezeknek, mint a püspököknek meghagyta, hogy iskolák alapítása által a keresztény műveltség előmozdításán közreműködjenek.

Az 1000-ik évben Asztrikot, az első esztergomi érseket, II. Sylvester pápához követül küldte, arra kérvén a pápát, hogy a megtért magyarokat a keresztény népek sorába befogadni, egyházi intézkedéseit megerősíteni méltóztassék s küldjön neki királyi koronát, melylyel magát megkoronáztathassa.

II. Sylvester pápa nemcsak jóváhagyta István minden intézkedését, hanem számára koronát is küldött, sőt ugy őt, mint minden trónutódát apostoli joggal ruházta fel az egyház ügyeinek rendezésében. E végből neki a koronán kívül, apostoli hatalmának jelzése végett még kettős keresztet is küldött, hogy ezt, mint apostolságának czimerét maga előtt vitethesse.

Asztrik a pápa becses ajándékával visszatérvén, István a mi időszámításunk szerint az 1000-ik év augusztus 15-én Esztergomban „a főpapok, papok, az urak és a nép üdvkiáltása között” királylyá koronáztatott. E koronázás a magyar népet mindenkorra a római egyházhoz fűzte, államunkat pedig beiktatta a keresztény államok sorába.

A koronázási ünnepély lezajlása után is együtt maradtak a meghívottak, hogy István királylyal közösen meghatározzák az új alkotmányt. E szerint a keresztény vallás és a királyi hatalom által teljesen egyesített nemzet élén áll a király, de a nemzet is részese a törvényhozásnak. A király tehát egyedüli törvényhozó nem lehet soha.

(folytatás a következő számban)

EMLÉKEZÉS TRIANONRA

Szarvas, 1999. június 5.

Tőkés László Királyhágó-melléki református püspök levele az egybegyültekhez

A Trianoni Békediktátum 79. évfordulójáról megemlékező Gyülekezethez - Szarvas

Igen Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Polgármester Úr!

Szeretett Magyar Testvéreim!

Őszinte sajnálattal vagyok kénytelen távol maradni példás megemlékezésekről. Nagyon remélem, hogy megfontolt helyzetértékelésen alapuló visszalépésemet pillanatnyi csalódások ellenére megértéssel fogadjátok.

A jugoszláviai helyzettel kapcsolatban az utóbbi napokban kialakult „trianoni” politikai közhangulat készítette erre az elhatározásra. Nem a gyávaság, hanem a felelősségteljes mérlegelés. Úgy ítélem ugyanis, hogy Szarvason való esetleges fellépésem a jelenlegi viszonyok között manipulációs lehetőséget és kézenfekvő ürügyet szolgáltatna ellenségeinknek nem csak a személyem, de sokkal inkább a magyarság elleni támadásra. Ennek viszont semmiképpen nem tehetem ki sem az Anyaországot, még kevésbé Erdélyt és általában a határon túlra szakadt magyar Testvéreinket.

Kényszerű távolmaradásom azonban nem akadályozhat meg abban, hogy szóljak Hozzátok.

Mindenekelőtt fogadjátok őszinte elismerésemet a trianoni megemlékezések pártját ritkító helyi hagyományának megteremtéséért.

Lehetetlen állapotnak kell tartanunk, hogy nemzeti történelmünk egyik legnagyobb katasztrófája, leggyászosabb eseménye után kö-

zel nyolcvan évvel még mindig csak félve mondhatjuk ki a teljes igazságot, és messzemenő politikai óvatossággal szabad szavát tennünk Trianonban elszenvedett lesújtó nemzeti veszteségeinket. Ezen a tarthatatlan helyzeten, a térségünkben végbemenő társadalmi és politikai változások, a demokratikus átalakulások és a történelmi-politikai letisztulás nyújtotta lehetőségek függvényében, mihamarabb változtatnunk kell.

A többi kevesekkel együtt az úttörés nehéz feladatára vállalkozott Szarvas város közössége, példát mutatva az egész nemzetnek arra nézve, hogy az emlékezetét sújtó történelmi amnéziából miként próbáljon kilábalni, és a máig ható trianoni traumát hogyan kísérelje meg leküzdeni.

A kiutat mindenestre nem a mesterségesen fenntartott kollektív feledékenység, hanem egyedül a múlttal és a valósággal való nyílt szembenézés, másfelől pedig Trianon káros következményeinek a felszámolása jelentheti.

1920. június 4-én, a békediktátum aláírásának percében, tiltakozásképpen megkondultak Magyarországon összes harangjai.

A magyar történelemben még csak egy ilyen nevezetes harangkondulást tartunk számon, éspedig azt, mely évszázadok óta Hunyadi János törökök felett aratott nándorfehérvári győzelmének emléket hirdeti.

A gyászharang szava évtizedek óta végképp elnyomni látszott a

győzelmi hálaadás harangzengését. Évtizedekig nyugtalanítón felcsendtek egymással a trianoni és nándorfehérvári harangok.

1989 után felerősödni látszott a győzelemben vetett reménység harangszava.

A megemlékezés mai napján vajon mit üzennek ezek a harangok? Erdély „elnémult harangjai” mindenekefelett azt üzenik, hogy ne veszítsük el a reményt, igazságos küzdelmünket ne adjuk fel. A „fizikai”, politikai Trianon ezelőtt nyolcvan évvel feltartóztatatlannul megtörtént - mondja egy jeles művésznök -, de „a lelki Trianonnak nem szabad bekövetkeznie.” A határok által szétszabdalt magyarságnak meg kell őriznie lelki-nemzeti-hitbeli egységét. A magyar-magyar integráció keretében, a nemrég felújított magyar csúcstalálkozó szellemében közösen kell megvédenünk és érvényesítenünk egy és oszthatatlan nemzeti érdekeinket.

Elnémult harangjainknak Szentlászlón és Kórógyon is meg kell szólalniuk. Makkai Sándor „Holt tengerében” örvényt egyengessünk a kietlenben”, és állítsuk helyre az „ősi pusztaságokat” (És. 40,3; 61,4).

A trianoni utódállamok megmaradt határait tudomásul véve, jogokat követelünk az elszakított területek helyett. „Területért - jogokat!” - ez lehetne az 1989. utáni időszak magyar rendezési elve. Emberi, kisebbségi és közösségi jogok, a szent és sérthetetlen tulajdonjog, a wilsoni nemzeti önrendelkezés demokra-

tikus követelményének megfelelő belső önrendelkezés, az autonómiához való jog az, mely végképp orvosolhatná a nemzetünkön ütött trianoni sebeket, és előfeltétele lehetne a kelet-közép-európai térségben oly igen szükséges általános rendezésnek, a politikai-társadalmi biztonságnak és stabilitásnak, nem utolsósorban pedig az európai integráció harmonikus véghezvitelének és kiszélesítésének.

Trianon fájó emlékét idézve, nem annyira a múlt, mint inkább a jövő érdekeljen bennünket. Erdélyi magyarságunk jövőjére nézve pedig még változatlanul beváltásra vár az az ígéret, melyet 1918-ban, a Gyulafehérvári Nyilatkozat így fogalmazott meg: „Teljes nemzeti szabadság az együtt lakó népek számára. Minden népnek joga van a maga neveléséhez és kormányzásához saját anyanyelvén való közigazgatással, saját kebeléből választott egyének által.”

Testvéreim! Trianon foglyaként nemzetünk semmi egyéb nem vágyik, csak arra, hogy végre szabad legyen.

Az 1849-es szabadságharc 150. évfordulóján Petőfi Sándor népe nem érheti be kevesebbel, mint a szabadsággal.

Az ezredfordulóhoz közeledve a Kárpád-medence népeinek megbékéléseért és szabadságáért emeljük fel szavunkat, szívünket.

1999. június 4.

Tőkés László

püspök

az RMDSZ tiszteletbeli elnöke

ANYAKÖNYVI HÍREK

HÁZASSÁGKÖTÉS

1999. április 24-én Magocs Julianna és Tarcsa László kötött házasságot.

HALÁLOZÁS

Katolikus szertartással eltemetett halottaink:

Vereb János, Bajcsy-Zs. u. 11., hosszan tartó betegség után május 24-én elhunyt. Élt: 77 évet. Gyászolják: felesége, leánya, fia, menyje, unokái, testvérei és rokonsága.

Szilágyi Pálné Novák Ilona, Béke tér 5., hosszan tartó betegség után június 5-én elhunyt. Gyászolják: leányai, veje, unokák, dédunokák, testvérei és a rokonság.

Református szertartással eltemetett halottaink:

Demlyén János 59 éves Nap u. 9. Elhunyt: június 3. Gyászolják: lányai vejei és unokái, fia, testvérei és családjaik, felesége testvérei és családjaik, nászasszonya, az Idősek Napközi Otthona dolgozói és gondozottjai.

Lengyelne Veres Ella 41 éves Rózsa F. u. 15. Elhunyt: június 11. Gyászolják: férje és gyermekei, édesanyja, testvére és családja, anyósa és családja.

Köszönetnyilvánítás

„Elcsitul a szív, mely értünk dobogott,
pihen a kéz, mely értünk dolgozott.
Aki szeretett, az soha nem feled, mert
Te túléled az őszt és a telet
Számunkra Te sosem leszel halott,
Örökké élni fogsz, mint a csillagok.”

Hálás szívvel mondunk köszönetet a rokonoknak, és mindazoknak, akik szeretett férjem, édesapánk, nagyapánk

VEREB JÁNOS

temetésén résztvevtek, sírjára koszorút, virágot helyeztek, részvétükkel mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek.

A gyászoló család

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Rövid hírek

* A Képviselő-testület Dr. Schinkelné Dr. Gémes Etelka fogorvosnőt kinevezi a település fogászati ellátásának elvégzésére 1999. július 1-jétől határozatlan időre. A fogorvosnő a 6 hónapig tartó próbaidő alatt eredményes és lelkiismeretes munkát végzett. A lakosság egészségéért végzendő további munkájához sok sikert kívánunk.

* Az Önkormányzat pályázat útján a község településrendezési tervének elkészítésére 405 ezer Ft. vissza nem térítendő támogatást nyert a Békés Megyei Területfejlesztési Tanács Vidékfejlesztési célterületi alapszámból.

* Bobvos János képviselőt választotta a Képviselő-testület a Bűnmegelőzési Alapítvány Kuratórium elnökének. Munkájához sok sikert kívánunk.

* A Képviselő-testület módosította az 1999. évi költségvetését az első negyedév plusz bevételeivel és kiadásával összesen 22,5 mFt egyenleggel az alábbi forrásokból. Az állami költségvetésből Központi támogatási bevétel 15,3 mFt (rendszeres gyermekvédelmi támogatás, közműfejlesztési támogatás, folyékony települési hulladékgyűjtés támogatására, gyermekvédelmi támogatás, időskorúak járadéka). Az elkülönített állami pénzalapokból kapott támogatás 6,3 mFt (mozgáskorlátozottak közlekedési tá-

mogatása, közhasznú foglalkoztatás, munkanélküliek jövedelempótló támogatása, polgárvédelmi szolgálat teljesítése miatti Munkaerőpiaci Alap támogatás). Felhalmozási célú bevétel 0,8 mFt, átmenetileg szabad pénzeszköz befektetéséből származó bevétel.

* A Körös-Szögi Kistérségi Társulat (amelynek Békésszentendrési is tagja) 3,5 mFt vissza nem térítendő támogatást nyert a Békés Megyei Területfejlesztési Tanácstól kistérségi fejlesztési program készítésére.

* Megalakult a Békésszentendrési Milleneumi Emlékbizottság, feladata koordinálni az ezredfordulóval kapcsolatos eseményeket, rendezvényeket.

* A Képviselő-testület pályázni kíván a Szociális és Családügyi Minisztérium meghívásos válságkezelő programján. A Gondozóház végleges működési engedélyének kiadásához szükséges hiányzó helyiségek (fürdőszobák, orvosi szoba, betegszoba) megvalósítását kívánja megoldani.

* A Képviselő-testület döntött a Kálvin u. 11. sz. (volt KISZ) épület sorsáról. A határozat értelmében az 1797. hrsz. épületet 100%-ban ajándékozás jogcímen, az ingatlan földterületét 100%-ban 375.000 Ft-os vételárért a Református Egyház javára átadta.

Sinka József
polgármester

FELHÍVÁS

Békésszentendrési területén az ebek 1999. évi kötelező veszettség elleni oltása az alábbi helyeken és időpontokban lesz:

1. 1999. július 9. (péntek) 16.00-19.00 óráig (Községháza udvarán)
2. 1999. július 12. (hétfő) 8.00-9.00 óráig (Furugyi Műv. Ház)
3. 1999. július 15. (csütörtök) 7.00-9.00 óráig (Mázasaház)
4. 1999. július 16. (péntek) 16.00-19.00 óráig (Községháza udvara pótolás)

A veszettség elleni oltás valamennyi 3 hónapnál idősebb eb részére kötelező, az oltás elmaradása szabálysértésnek minősül.

Az oltás díja: 400 Ft/kutya, ami a helyszínen fizetendő. Féregtelenítés a helyszínen rendelhető 100 Ft/kutya.

Békésszentendrési, 1999. május 8.

Dr. Hajzer Lajos
körzeti állatorvos

Strassburger Gyöngyi
aljegyző

Faluszépítő szombatok (II.)

Immáron második alkalommal gyülekezünk 1999. június 5-én szombaton reggel a Községháza udvarán abból a célból, hogy részt vegyünk a „HÁROM SZOMBAT” c. Országos Közterület-szépítő Versenyben. A faluszépítő

leskedtek. Velük dolgozott Tóth András is a műszaki osztályról. A polgármester vezette csoport ezúttal a 44. sz. út bal oldalát gaztalanította ki egészen a híd lábáig. A Pakai család a Béke-téri játszótér sövény nyírását vállalta fel.

Kisnyugdíjasok az Ipartestületnél

programon ezúttal 23 fő vett részt. Szép számmal képviseltette magát a Kisnyugdíjasok Egyesülete és a HORGÁ Művelődési Egyesület, de jelen volt a polgármester és képviselők egy része is. A Környezetvédelmi és

A Környezetvédelmi Bizottság nevében tisztelettel megköszönöm a II. SZOMBAT-on részt vevők munkáját. A soron következő időpontot - a III. SZOMBAT-ot - 1999. szeptember 25-re tűztük ki. Találkozás helye

„HORGÁ” Egyesület a Ságvári utcai játszótéren

Mezőgazdasági Bizottság képviselői teljes létszámmal vettek részt az akcióban.

A Kisnyugdíjasok az Ipartestület környékét szépítették meg, rendet csináltak az utcai fronton és az udvari részen is.

A „Horgá”-sok a Ságvári utcai játszótér hintáinak festésében és a homokozó gyomtalanításában je-

ismét a Községháza udvarán reggel fél 8-kor.

Bízunk abban, hogy a harmadik alkalommal is sokan kivesszük a részünket a falu szépítéséből.

Mindenkit hívunk és várunk!

Fabó István
a Környezetvédelmi
és Mezőgazdasági Bizottság
elnöke

A FALUGAZDÁSZ HÍREI

Aktuális növényvédelmi teendők

Gabonáinkon a felső levélemeletek és a kalász védelme a legfontosabb. A sűrűbb, dunsztos állományokban és az érzékeny fajtákon erősen feljövőben van a lisztharmat, várható a felső levélemeleteken való megjelenése. Ebben az esetben azonnal védekezünk.

Szórványosan előfordulnak a vörös- és sárgarozsda tünetei (elsősorban a vörösszoda). Azokon a táblákon, melyeken a kórokozót észleljük, védekezünk, mert számítani kell a gyors felszaporodásukra. Erősödik a helmintosporiumos levélfoltosság fertőzése is.

A kórokozók ellen olyan készítményeket válasszunk, mely többségük ellen hatásosan alkalmazható. Például: az Alert, az Alto, az Archer, a Folicur Solo, a Granit SC, a Baytan, a Tango.

Főleg a tavaszi gabonákon, de helyenként búzán is komoly kárral fenyegetnek a vetéshérítők lárvái.

Amennyiben a levelek 20 százalékan akár csak egy-egy hámozást is észleljük, azonnal védekezünk.

A levéltetű is felszaporodott, védekezünk egy menetben elene is, például: Fendona 10 EC, Sumi-Alfa 5 EC, Trebon 10 F vagy Fury 10 EC. felhasználásával.

Kukoricáink zöme már „kinőtt a barkó foga alól”, figyeljünk azonban a levéltetűkre, mert intenzív betelepülés folyik az állományokra. Napraforgó-állományaink erősen heterogén fejlettségűek, a magasabb állományokban, míg a szórókeret elfér, szántóföldi géppel végezzük megelőző védekezést a szárbetegségek (elsősorban a diaportés bélsorvadás) ellen, mert a jelenlegi változó időjárás kedvez a fertőzés létrejöttének.

Alkalmazhatók például: az Alert, az Amistar, a Konker, a Mirage.

Figyeljünk a levéltetűkre, amennyiben a fertőzés eléri a 30 százalékot kis kolóniákkal, védekezünk. Például: Pirimor 25 WG, vagy Zolone 35 EC, vagy Karate felhasználásával. Későbbi vetéseknél esetleg

még a peronoszpóra elleni védekezést is megismételhetjük. (Például: Bravo 500, Buvicid K, Champion 50 WP, Curzate R. felhasználásával.)

A gyümölcsfákon, díszfákon erőteljes levéltetű felszaporodás figyelhető meg, ne várjuk meg a súlyosabb kártétel kialakulását, már most védekezünk ellenük.

Almán folytassuk a varasodás és a lisztharmat elleni védekezést, a nagy fertőzési nyomás miatt 7-10 naponként szükséges védekezni, együttes védekezésre felhasználható például: a Saprol, a Rubigan 12 EC, a Topsin M 70 WP.

Rovarkártevők ellen a Bi-58 EC, a Karate 5 EC vagy az Unifosz 50 EC. használatát javasoljuk. Körtén varasodás ellen szintén használhatjuk ezeket a készítményeket. Kajszin gombabetegségek és rovarok ellen szintén e készítményeket javasoljuk, őszibarackon hasonlóképpen (elsősorban a Topsint).

A következő két hétben szilván legalább egyszer védekezünk rovarok ellen. A szőlőben is folytassuk a gombabetegségek elleni védekezést (peronoszpóra ellen például: Curzate F vagy R, vagy Mikla 75 WP felhasználásával), lisztharmat ellen például: Rubigan 12 EC felhasználásával, figyeljünk a molyokra is. Meggyen és cseresznyén a védekezést gombabetegségek és rovarok ellen az érés akadályozza, ha védekezünk, rövid várakozási idejű készítményt használjunk. Az amerikai fehér szövőlepkehernyók kelése folyamatossá vált, védekezünk a kártevő ellen, a fentiekben említett készítmények egyikének felhasználásával.

Azokon a területeken, melyeken a növényállományok a kórokozók felderítését lehetővé teszik, folytassuk a hősög elleni védekezést a további széttelepedés megakadályozása miatt. A felsorolt készítmények közül csak azokat használjuk, melyekre engedéllyel rendelkezünk. Ügyeljünk a munkavédelmi és élelmezés-egészségügyi várakozási idő betartására.

Forrás: Békés Megyei NTÁ

A Budapesti Árutőzsde hírei

A hét elején szilárdultak a kukorica, az árpa, a napraforgó árai. A búzaárak estek. A CBT-n egy „bossz” irányú ártrend van kialakulóban a búzánál és a kukoricánál, lehetséges, hogy ezt a BÁT is leköveti. Egyelőre ezeken az árszinteken nem érdemes eladni, inkább venni. Az árpa- és napraforgóárak jók eladásra, árbiztosításra. A sertés piac egy anarchia, mert „szabályozzák”. Bővebben az Internet: <http://www.szikszi.hu/~ballai>

Hó	Elszámoló ár	Vételi	Eladási	Üzletkötés
			ajánlati	ársáv
Kukorica Ft/t				
Július	20.400	19.600-20.300	20.400-21.000	-
Október	16.300	15.900-16.110	15.600-17.000	-
December	16.250	15.450-16.200	16.550-17.000	-
Étkezési búza Ft/t				
Augusztus	21.400	20.700-21.400	21.400-22.000	21.400
December	24.070	23.500-24.200	24.000-25.000	24.200
Március	25.900	25.200-25.500	25.900-26.200	-
Május	26.700	26.100-26.300	26.700-27.000	-
Takarmányárpa Ft/t				
Augusztus	15.800	15.000	16.600	-
December	16.310	15.510-16.450	16.310-17.710	16.310
Napraforgó Ft/t				
Október	49.400	48.600-49.100	49.500-50.000	-
EURO vágósertés I., Ft/kg				
Június	198	-	-	-
December	213	-	-	-

Békéscsaba, 1999. június 8.

A fenti tőzsdei információk közzétételét attól a szemponttól tartom kiemelkedő fontosságúnak, hogy a termelők döntő többsége olyan búzaszerződéssel rendelkezik, ahol az átvételi ár az Árutőzsde júniusi kereskedési napjain augusztus hónapra kialakuló elszámoló ár számtani átlagához igazodik.

Ugyancsak érdeklődésre tarthatnak számot akik földjüket

bérbe adták, s a haszonbért a tőzsdén augusztus hónapra kialakult elszámoló ár átlagértékével kívánják kiszámolni.

(A fenti adatsor csak tájékoztató jellegű, támpontot adó, a pontos átlagár kiszámításához, valamennyi júniusi kereskedési tőzsde napelszámoló árát figyelembe kell venni.)

folytatás köv.

Sinka Csaba
falugazdász

APRÓ * APRÓ * APRÓ

Búza eladó. Érdeklődni: Prohászka u. 19.

Trabant 601 Combi lejárt műszakival, üzemképesen, valamint Trabant 601 Lim. forgalomból kivont, alkatrészek eladó, illetve másra elcserélhető. Érdeklődni lehet napközben a 06/30/215-7770-es, 17 óra után a 217-461-es telefonon vagy a következő címen: Széchenyi u. 17.

SKODA 120L 84-es, lejárt műszakival, felújított motorral ár alatt eladó. Érdeklődni: 06-60-447-530.

**HIRDESSEN
LAPUNKBAN!**

AZ IPARTESTÜLET HÍREI

A legnagyobb gond a tőkehiány

Kormányzati segítség a kisvállalkozóknak

„Kormány a vállalkozókért” fórumon Fónagy János, a Gazdasági Minisztérium államtitkára adott áttekintést a kormánynak a mikro-, kis- és közep nagyságú vállalkozások fejlesztését szolgáló stratégiájáról, valamint az ebből adódó időszzerű feladatokról.

Mintegy bevezetőként Szalai Györgyné, a Gazdasági Minisztérium főosztályvezetője elmondta: a tárcsa elképzelései szerint 2000-től a kis- és középvállalkozások számára cél-előirányzatot hoznak létre, ebből fogják a szektor fejlődését segítő programokat támogatni. Az idén 5,5 milliárd forintos fordíthatnak az e kategóriába eső vállalkozások fejlesztésére.

Fónagy János elmondta: A kormány a társadalom egyik meghatározó alappillérenek tekinti a tulajdonos polgárt. Azt, aki a saját egzisztenciáját kockáztatja a piacon és másoknak munkát ad, sőt, új munkahelyeket teremt. A szektor legnagyobb gondja jelenleg a tőkehiány; a megoldás egyik formája lehet a mikrohitelzés, de az üzleti alapon történő tőkejuttatás is. Véleménye szerint belátható időn belül a kisvállalkozások 3-20 millió forintos kölcsönök felvételére kapnak lehetőséget a bankoktól.

A fórum egyben találkozásként is szolgált: vállalkozók fejtették ki véleményüket, s tették fel kérdéseiket az államtitkárnak. Ez utóbbiakból akad bőven: többen érdeklődtek, valóban megszűnik-e a kötelező kamarai tagság; a működő vállalkozásoknak nyújtandó kormányzati segélyprogram várható társadalmi vitájában miképpen hallathatják hangjukat a leginkább érdekelték, azaz maguk a vállalkozók? Felmerült a munkakönyv visszahozatalának szükségessége, s többen kérték a táppénzek ellenőrzésének megszigorítását (mint valaki megjegyezte, sehol a világon nincs annyi 20-40 év közötti, jó erőben lévő rokkantnyugdíjas, mint Magyarországon); egyöntetűen tiltakoztak a helyi- és általános adók mértékének túlzottan magas volta és a feketekereskedelem elburjánzása ellen. Érdekes felvetés taglalta, miszerint össze kellene kapcsolni az oktatást a minőségüggyel - így jöhetne létre az EU-konform munkaerő.

Az államtitkár válaszában közölte, több felszólalás nyitott kapukat döngtet. A munkakönyv ismét megjelenik a közéletben, pusztán a neve lesz más; s a gazdasági kormányzat is felfigyelt a táppénzekkel történő sorozatos visszaélések-

re. A képzésről szólva megjegyezte: az elmúlt 10 év alatt megváltozott annak fő irányvonala - most már nem az a cél, hogy a 800.000 munkanélkülit átképezzék és így nyerjenek 100-200.000 vállalkozót, hanem az állami intézményrendszerbe kellene az új mentalitás elsajátítását a jelenleginél sokkal intenzívebben belevinni. Ugyanez vonatkozik a minőségre; ez is elsősorban szemlélet kérdése, egyúttal olyan adósság, amelyet a társadalomnak önmagával szemben kell kiegyenlítenie. (Annál is inkább, mert tények sokasága bizonyítja, hogy számos vállalkozás nem a hitelek hiánya miatt bukott meg, hanem azért, mert az illető vállalkozó nem értette igazán a szakmáját, s nem tudott megállni a saját lábán.)

A társadalmi párbeszédbe bevonták az összes érdekképviseleti szervezetet - szinte mindenkit, akinek ma Magyarországon a vállalkozáshoz valamilyen köze van - ennek során és ennek figyelembevételével alakult ki a gazdaságpolitikai program. Ez nem jelenti azt - hangsúlyozta Fónagy János -, hogy mindenki mindenben egyetért, de sikerült fellelni azt az irányvonalat, amelyet lehet és érdemes

követni. Az adók mértékét taglalva elmondta: a szakértők szerint legalább két évnek kell eltelnie ahhoz, hogy az emberek közvetlenül érezzék a csökkenést. A kormányzat programja 4 évre szól, s a ciklus végére az élömunka terhei a felére fognak csökkenni.

A feketegazdaság és a hozzácsapódó bűnözés - folytatta - nem magyar jelenség, ám ez nem jelenti azt, hogy ebbe bele kellene nyugodnunk és nem kellene lépéseket tenni a felszámolására. Ehhez viszont változtatni kell egyrészt a feketegazdaság társadalmi megítélésén, másrészt pedig profi propagandával kialakítani a valódi vállalkozó hiteles képét. Végül a kötelező kamarai tagság kérdésére válaszolt. A Gazdasági Minisztérium a kezdetektől fogva a kötelező tagság fenntartása mellett állt ki. A kamarák valójában csak két éve végeznek valóságos tevékenységet - ez pedig túl rövid idő az objektív értékeléshez. A GM a jövőben is számít a kamarákra, sőt, szélesíteni akarja tevékenységi körüket. Ami pedig a kötelező tagság eltörlését célzó javaslatokat illeti: ebben a kérdésben egyelőre a legnagyobb kormánypárt is megosztott, mindenesetre több tervezetet terjesztettek elő vitára.

Nézzén be hozzánk!

Megnyílt a kínai
és 100 Ft-os áruk üzlete a
Református Templommal
szemben

(Darabos u. 6. sz.)

*Olcsó árakkal várjuk
a kedves vásárlókat.*

*Vállalom gázkészülékek beüzemelését,
garanciális és készpénzes javítását,
karbantartását. Kazántestek vegyszeres
tisztítását, kazánok műszeres
hatásfokmérését, beállítását.*

Sulyák Tibor

gázipari technikus

Kunszentmárton

Fráter György út 8. sz.

Mobil: 06-30-9538-903

Lakás: 56-461-277

SZILVIA-HÍRADÓK

HUNYADI-NAP

Június 4-én, immár kilencedszer rendezték meg iskolánkban a Hunyadi-Napot. Először Molnár Imre Zoltán igazgató úr mondott beszédet, majd Patkós Ibolya és Gugolya Beáta szavalt verset. Ezek után Hegedűs Lászlóné kiosztotta a

Paraszt Lajos matematika verseny könyvjutalmait, amit dr. Paraszt Szilvia ajánlott fel. A helyi versenyek helyezetteit szintén könyvekkel díjazták. A Gyermekünk Jövője Alapítvány kuratóriumához benyújtott pályázatok nyertesei

különböző pénzzutalmat illetve könyveket kaptak. Majd ismét láthattuk a 4.a és az 5.a zenés tornáját. Ezalatt megérkeztek a Szlovák iskolából a csapatok. A bitumenpályán kézilabda, a sportpályán pedig foci meccset nézhettek a tanulók. Eközben

a Művelődési Házban az alsósoknak volt műsor, amelyen a 4.a osztályosok Arany János Fülemüléjét adták elő, és a Kvalitás Oktatási és Ifjúsági Centrum által rendezett levelező verseny eredményét hirdették ki.

A Hunyadi János emléktábla koszorúzása

A 2.b néptáncosai

Paraszt Lajos matematika verseny

1999. május 13-án megrendezték az iskolában a hagyományörző matematikaversenyt. Nagy izgalommal vártuk a feladatokat, hogy milyen nehezek lesznek. Sok szép eredmény született.

5. osztály

I. Korbely Zsolt 5.b

II. Molnár Karolina 5.b

III. Kiss Erzsébet 5.b

6. osztály

I. Csipai Levente 6.a

II. gombár Éva 6.a

III. Szín Gábor 6.a

7. osztály

I. Bencsik Tamás 7.a

II. Farkas Katalin 7.b

III. Galambos Ildikó 7.a

8. osztály

I. Korbely György 8.b

II. Gugolya Beáta 8.b

III. Pleskó Balázs 8.a

Gratulálunk az eredményekhez.

Kihívás napja

Idén pár éves szünet után ismét megrendezték május 26-án a Kihívás Napját, melyen iskolánk tizenhat osztálya és az ide járó speciális tagozatosok is részt vettek.

Reggel 8 órakor egy közös zenés gimnasztikával indítottuk a napot. Ezután a 4.a és a két 5. osztály kivételével, akik elkerékpároztak megnézni a csabacsüdi struccfarmot, minden osztálynak le kellett futnia az úgynevezett Cooper-tesztet, amely 12 perc futást tartalmaz. Ezalatt az idő alatt már a Sporttelepen főtt az ebéd, a finom paprikáskrumpli. A délután folyamán pedig iskolánk futbalcsapata a szarvasi iskolák ellen játszott mérkőzést. Az ebéd mellé még mindenki kapott egy sportfalatot. Örülünk neki, hogy egy teljes napot tölthetünk sportolással.

Földrajz verseny

Idén 8. osztályos tanulóink benevezhettek a Tehetséggondozó és Képességfejlesztő Országos Levelező Földrajz Versenyre, melyen a következő helyezéseket szerezték.

VI. Pálus Péter 8.a

IX. Gugolya Beáta 8.b

XIII. Korbely György 8.b

XVI. Mucha Nikoletta 8.a osztályos tanuló.

Gratulálunk eredményeikhez és köszönjük, hogy ezzel is öregbítették iskolánk hírnevét.

firkÁSZOK

Ismét itt a nyár, támad a Salmonella!

Hogyan lehet védekezni?

- Mindig alaposan mosson kezet!
- A konyhai szabályokat tartsa be, mert bizonyos nyersanyagok (pl. tojás és húsfélék) fertőzöttek lehetnek!
- A szükséges hőkezelést és ennek az időtartamát sütéskor, főzéskor, felmelegítéskor mindig tartsa be! (Legalább 70C 10 percig)
- Ne feledkezzen meg a megfelelő hűtésről!
- Gyermekek- és közétkeztetésben különösen legyen óvatos!
- Hasmenéses panasz esetén időben forduljon orvosához!

Ne Ön és/vagy a családja legyen a következő áldozat!

ÁNTSZ Békés Megyei Intézete

Történelem közelről

Az 1848/49-es szabadságharc 150. évfordulója adta az alkalmat az ideai területi történelem vetélkedőhöz is. A már hagyományos verseny, rendhagyó módon került megrendezésre, 1999. május 19-én, délután 2 órakor.

Az 1848/49-es szabadságharc szegedi III. Honvédszászlóalj Hagyományörző Egyesület honvédei és tüzérei (10 fő) valódi értékekkel érkeztek iskolánkba. A korhű ruhák, zászló, ágyú, fegyverek mellett tudásuk, a kor iránt érzett elhivatott érzésük, tiszteletet és elismerést érdemel.

A történelem vetélkedőt az egyesület vezetője, dr. Vass László és katonái vezették le. Munkájukat segítették a tanterületből felkért zsűritagok: Oncsik Zsuzsanna, valamint

Tüzérek korabeli viseletben

Bódi Mária. A változatos, s igen nehéz feladatokkal kilenc csapat birkózott.

A szarvasi Fő Téri Általános Iskola csapata bizonyult a legfelkészültebbnek, így az ő birtokukba került, immár véglegesen a vándorszerleg.

Eredmények:

I. Fő téri Általános Iskola csapata

II. Hunyadi János Általános Iskola A csapata (Korbely György, Házi Tibor, Fazekas Péter)

III. Vajda Péter Gimnázium és Szakközépiskola A csapata

IV. Benka Gyula Általános Iskola A csapata

V. Hunyadi János Általános Iskola B csapata (Gugolya Beáta, Csordás Anita, Sinka Renáta)

VI. Benka Gyula Általános Iskola B csapata

VII. Petőfi Sándor Általános Iskola B csapata

VIII. Petőfi Sándor Általános Iskola A csapata

IX. Vajda Péter Gimnázium és Szakközépiskola B csapata

Iskolán tanulóit Sinka Imre tanár úr készítette fel a versenyre.

„A HAGYOMÁNY él, mert jönnek fiatalok, akik megérik romantikáját, és új dicsőséggel ruházzák fel.”

Michael Novak

Tóth Zoltánné
tanító

A jutalom - Élménybeszámoló -

A március 15-i szereplésünkért jutalmat kaptunk az önkormányzat Művelődési és Sport Bizottságának elnökétől.

A meglepetés egy színházi előadás volt.

Nagy izgalommal készültünk a békéscsabai útra.

Tudtuk, hogy a Jókai Színházban az Alice Csodaországban című musicalt nézhetjük meg.

Egy esős csütörtök reggel gyülekeztünk az iskolában, ahonnan busszal utaztunk a megyeszékhelyre.

Útközben remek hangulatban telt az idő, mindenki kíváncsian találgatta: vajon milyen is lesz a színdarab.

Végre megérkeztünk!

A színház a sétálóutca egyik impozáns épülete volt.

Belépve a márvánnyal burkolt előcsarnokba, színészek portréi köszöntöttek.

Kis várakozás után elfoglaltuk helyünket az első emeleten. Zsibajgó gyerekre várta, hogy felgördüljön a függöny.

Ez a pillanat is elérkezett! Minden sötétségbe burkolózott, s egyszer csak a színpadon világító kesztyűk és cipők jelentek meg.

A nézőtérén nagy sikoltozás támadt! Ezek a test nélküli kezek és lábak táncra perdültek, s mi lenyűgözve néztük. A szám végét vastaps fogadta.

Az izgalmak tovább fokozódtak, amikor a nézők kö-

zött megjelent egy fehér „nyúl”. Hamarosan megtudtuk, hogy Csodaországban vagyunk.

Kis idő múlva Alice is megérkezett. Megkezdődtek a bonyodalmak. A kislány azt a feladatot kapta, hogy fesse az eget kékre.

Természetesen a darab végére ez sikerült is neki, persze csak egy varázslókertész segítségével.

Addig pedig rengeteg furcsa, bogaras „figurával” találkozott. Közülük is talán a hercegnő tetszett a legjobban, aki babakocsiban egy visító malacot tologatott - mi csak a hangját hallottuk a malackának -, aztán mikor sehogy sem tudta lecsendesí-

teni, egyszerűen felrobbantotta.

A nézőtérén újabb sikolyok fogadták ezt a jelenetet.

Olyan hirtelen történt, hogy mindenki megijedt.

Az izgalmak két felvonáson keresztül folytatódtak.

Végül kék lett az ég, és Alice is hazatalált.

Az előadás végén a színészek játékát tapssal jutalmaztuk.

Visszaérkezve a buszra, lelkesen meséltük élményeinket.

Remélem máskor is lehetőséget kapunk színházlátogatásra, mert ez a mostani nagyon tetszett mindnyájunknak.

Köszönet érte!

firkÁSZOK

Pedagógusnapi köszöntő

Kónya Lajos Fáklyaként

Nemcsak olvasni - oly szűkös a szó,
nem írni csak - az írás elmosódik -,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dáridóit,
a töltekező szellem bő vigalmát,
a lélek beleélő örömet,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá - ilyen útravaló
volt tarsolyomban, míg elénk álltam.

Látom ma is szemükben azt a fényt.

S nem tudom, bennük - elúsztak az árban -
felvillannak-e olykor - fáklyaként!

Sinka József polgármester köszönti nyugdíjba vonuló pedagógusainkat Oncsik Zsuzsannát és Czeglédsky Sámuel

BALLAG MÁR A VÉN DIÁK

8.a
Dr. Harangozóné Nagy Éva
osztályfőnök

Balogh Tamás
Bartal József
Darabos Éva
Egri Szilvia
Galát Attila
Harangozó Gábor
Házi Tibor
Ladnyik Nikolett
Mrena Judit
Muchas Nikoletta

Patkós Ibolya
Pálus Katalin
Pálus Péter
Pleskó Balázs
Rumon Edit
+Somvári Tamás
Szilágyi Márta
Ungi Tibor
Urbanecok Éva
Valicska Róbert

8.b
Oncsik Zsuzsanna
osztályfőnök

Babák Edina
Bátori Tamás
Bobvos Ferenc
Budavári Zoltán
Csernus Barbara
Csípai Anasztázia
Csordás Anita
Fazekas Péter
Gugolya Beáta
Kis Zoltán

Korbely György
Lestyan-Goda Anna
Majzik Viktor
Pákózdí Helga
Sinka Renáta
Szabó András
Szin Károly
Tóth Szilvia

8.c
Dankóné Szűcs Éva
osztályfőnök

Gál Zsolt
Tasgyik János
Turgyán Annamária

*„Maradj köztünk, soha ne add fel magad,
Légy erős, légy elszánt és szabad;
Mert elfogadni nem lehet, hogy vesztesek vagyunk,
Mert mind, akik már megszülettek, élni akarunk.”
(Bródi János)*

Katedra

„Aki az emberiséget gyermekekben szereti, s az ő nevelkedésének és kivívásának áldozza magát, nagy ember az...”

Sailer Regensburgi püspök

Az előző havi cikk folytatásaként, kérem olvassák figyelemmel, a Pedagógiai Szemlében megjelent Csáki Mihály felmérésének töredékét.

Az általános iskolai pedagógusok és az iskolai számítógépek használata

A számítástechnika iskolai bevezetésére a nyolcvanas években indult program az addigi legjelentősebb egyedi fejlesztési program volt a magyar oktatásban. Az MKM folyó informatikai (Internet) projektje tehát tíz éven belül másodízben ad rendkívüli lökést az iskolai informatizálás folyamatának. A szerző ebből az alkalmából tekinti át a felmérések tükrében a pedagógusok számítástechnikára vonatkozó attitűdjének változását tíz év alatt.

Új tantárgy

Bár az iskola kétségtelenül nem öncélú társadalmi intézmény - mint tudjuk, „nem az iskolának, hanem az életnek tanulunk” -, arra már rég felhívták figyelmünket az előtűnk járók, hogy az élethez szükséges informatikai ismeretek jelentős részét már azzal meg lehet szerezni, ha általában informatikai eszközök segítségével szerezzük iskolai ismereteinket. Ennek persze nemcsak finanszírozási, hanem hardver- és szoftverfejlesztési, piaci és pedagógiai előfeltételei is voltak, amelyek közül Magyarországon a nyolcvanas években kevés teljesült. A gépek száma relative kevés volt, a szoftverek színvonala többnyire alacsony, de legalábbis igen vegyes, a piac gazdasági- és nyelvi- és nagyon kor-

látozott, a számítástechnika körén túlmenő alkalmazási törekvés elenyésző, a pedagógiai közeg merev, a tanárok jó része elutasító. Mindennek következtében a magyar közoktatás a lehető legkonzervatívabb módon fogadta be az új technikát: új tantárgyként. Egy új tantárgy általában mindig bevezethető az iskolába anélkül, hogy jelentősebb tartalmi és módszertani módosításokat igényelne a már korábban bevett tárgyak tanáraitól. Úgy tekinthető, mint az emberi ismeretek egy új köre, amelyet ide lehet illeszteni a többi mellé anélkül, hogy érdemben - azaz belülről - érintené őket. Bár a számítástechnika vagy az informatika esetében kezdettől fogva minden szakember azt hangoztatta, hogy olyan új technikával állunk szemben, amely életünk minden területét átalakítja - gondoljunk csak az olyan hatásos metaforákra, mint a „Gutenberg-galaxis vége”, az „elektronikus pénz”, a „mesterséges intelligencia”, az „infosztráda” stb. -, az iskola, pontosabban a tanárok többsége mégis úgy tekintette, hogy a pedagógiai és a didaktika kivétel lesz ez alól, és mindent meg is tett, hogy az legyen. Az ellenállás persze országonként nagyon eltérő volt, a pedagógiai hagyományoktól, az oktatásügy szervezetétől, az iskola, a társadalom és a gazdaság kapcsolatától függően. Nálunk az erők eredője egyértelműen az önálló tantárgy (fakultáció, szakkör stb.) felé mutatott. Ezt az ítéletet talán túl somnásnak tartják egyesek, de ez csak az összefoglalás tömörsé-

gének és az ezzel járó árnyalatlanságnak köszönhető. 1985. óta négyszer vizsgáltam részben országos, részben fővárosi mintákon a közoktatásban dolgozó pedagógusoknak az iskolai számítógép-alkalmazáshoz való viszonyát, és egyáltalán nem vitatom a pozitív eredményeket. Azt megkülönböztetően nem vitatom, hogy az eredmények lelkes pedagógusok igencsak áldozatos munkája révén születtek. Ha ők nem lettek volna, most nem lenne mire építeni az újabb kormányprogramot. Ám ahhoz, hogy ez a program sikeres legyen, már nem elég a megszállottak csapata, ehhez a pedagógustársadalom jelentősebb részének megértése és együttműködése kell. Vajon teljesülhet-e ez a feltétel? Ez a kérdés teszi indokolttá, hogy megkíséreljem áttekinteni a pedagógusattitűdök időbeli változását tízévesi intervallumban, az általam vezetett felmérések tükrében. Leginkább az általános iskolai pedagógusok attitűdjeinek alakulása követhető nyomon, mivel őket valamennyi kutatásban képviseltem. Az attitűdöket direkt rákérdezéssel és közvetett technikával is vizsgáltuk. A közvetlen kérdés arra irányult, hogy hajlandó lenne-e a kérdezett a tanításban számítógépet használni. Közvetett úton abból következtettünk a számítógép-használattal szembeni attitűdjére, hogy mennyire értett egyet egy sor olyan kijelentéssel, amelyet gyakran hallottunk pedagógusoktól:

„- Azt hiszem, kénytelen leszek megbarátkozni vele, mert úgyis el fog terjedni az oktatásban.”

„- Nem érzem már olyan fiatalnak magam, hogy a számítógép használatát megtanuljam.”

„- Én igazán nem fogom megakadályozni a számítógépek elterjedését az oktatásban, de elősegíteni sem tudom.”

„- A magam részéről hajlandó leszek használni, ha a tantárgyamban bevezetésre kerül.”

„- Én személyes perspektívát látok a magam számára a számítógéppel való foglalkozásban.”

„- Engem nem érintenek a számítógépek, mert az én tantárgyaiban nem lehet használni őket.”

„- Én nem szívesen támogatom a terjedést, mert gépiesebbé teszi a tanítást.”

Az attitűdök mellett külön kérdésblokkal vizsgáltam azt, hogy milyen általánosan megfogalmazott célokra tartanak alkalmasnak a számítástechnikát az iskolákban. Ehhez a következő célokat osztályozták:

- a számítástechnikai alapismeretek terjesztése;
- a tanári munka támogatása;
- az oktatási módszerek javítása;
- egyes tanulócsoportok felzárkóztatása,
- országosan egyenletesen magas oktatási színvonal biztosítása.

Mi változott?

Az iskola-számítógépesítés tíz éve alatt tehát a legfőbb változás a kezdeti izgalom lecsillapodása a nyolcvanas évek második felében. A kilencvenes évek elejére talán a pozitív attitűdök nagyon lassú térnyerése jellemző, de ez a tendencia igen gyenge, és biztonságos kiderítése is további vizsgálatot igényelne. A nyíltan vállalt attitűdök alapján csak azt tudjuk, hogy ha voltak változások, akkor azok valahol mélyen történtek. Csak remélhetjük, hogy az általános iskolai pedagógusok többsége, ha nem repes is az örömtől az új technikának a tanításba való elkerülhetetlen beszivárgásnak perspektíváját látván, de kezd hozzászokni, és nem gondol heves ellenállásra. Reményünket jobban alátámasztották a finomabb elemzések, amelyekből kiderült, hogy az 1985-ös tömeges elutasítás helyébe 1989-re óvatos várakozás lépett, amely két árnyalatban, egy kisebb, félve-elutasítása várakozó csoportban és egy többmint kétszer akkora kialakulatlanul, de nem elutasítón várakozó csoportban jelet meg. Öt évvel később a többséget már inkább óvatosan pozitív várakozó attitűd jellemezte, az elutasító attitűdök pedig kissé visszaszorultak - legalábbis a fővárosban. Azt persze nem állíthatjuk, hogy ennyi vagy annyi pedagógus 1994-ben másképp viszonyult a számítógépekhez, mint 1989-ben vagy korábban. Ahhoz, hogy valaki ilyet állíthasson, ugyanazokat a személyeket kellett volna megkérdeznie több éven át. E nélkül csak azt tudjuk, hogy a pedagógusok attitűdje általában más volt a három időpontban - azt nem, hogy miért tapasztaltuk ezt. Lehet, hogy azért, mert közben tíz év telt el, és 1994-ben már olyanokat is kérdezhettünk, akik 1985-

ben még maguk is iskolába jártak, arról nem is beszélve, hogy a többiek is „idősebbek” - értsd: tapasztaltabbak - lettek, mint a korábban kérdeztettek. Ha ezt az eshetőséget felismerjük, akkor azt is sejtethetjük, hogy az életkornak továbbra is jelentős szerepe van az attitűdök alakulásában. Még ha igaz is, hogy korábbi felnagyított, „ideologikus” (az elutasítást igazoló) szerepe csökkent, az bizonyára nem mindegy, hogy - a fejlődés sebességét figyelembe véve - ki remélheti, hogy „kihúzza” a nyugdíjazásig, ki nőtt már eleve bele az „informatikai társadalomba”, és kinek kell szembenéznie a bizonytalansággal, hogy esetleg eléri

az új technika még aktív korában. Kérdés tehát; mikortól „túl idős” egy pedagógus ahhoz, hogy valami igazán újat tanuljon? Nincs olyan korcsoport, amelyben ne akadt volna, aki erre hivatkozott, hogy ne kelljen megtanulnia a számítógép használatát. Sokan voltak vagy kevesen? Arányuk értékelésére nincs kritérium: kiindulhatunk abból is, hogy a jó tanár olyan, mint a „jó pap” (azaz holtig tanul), de realistán is hihetjük magunkat, annak örvendezve, hogy a pedagógusok többsége a kort nem tartja mentségnek a tanulás elutasítására.

Kitekintés

1997-ben új program indult, ezúttal azért, hogy az iskolák

kijussanak az „infosztrádára”, elérhessék az Internet szolgáltatásait. Ezek a szolgáltatások semmiképpen sem pusztán kedvesinálásul szolgálnak, nem a tanulók sikeresebb motiválására vannak, és nem is azért, hogy a számítástechnikai alapismereteket elterjeszszék.

Ezekből az a tanár tud profitálni, aki tud bánni az új technikával, és az a tanuló tud profitálni, akinek ilyen tanára van.

Akinek pedig nincs, óhatatlanul hátrányba kerül, vagy ha máris hátrányban volt, akkor hátránya behozhatatlanná válik egész életére, a kiszorulás veszélyével terhelve. Nagy tehát a pedagógusok felelőssége:

nem kevesebb, mint hogy megfelelnek-e egyáltalán a pedagógus névnek - ahogyan azt az „információs társadalom” definiálja.

Azok a tényezők, amelyeket korábban előfeltételként emlegettek, lassacskán összegyűlnek.

A most induló program az első, amely dologi ráfordítások mellett a pedagógusok továbbképzése számára is komoly pénzügyi fedezetet tervez. Érdemes lenne megvizsgálni, vajon hogyan alakulnak tovább a pedagógusattitűdök ennyi új tényező között.

(Folytatás a következő számban)

Tóth Zoltánné
tanító

*Mert a mértékletesség és a lélek
békeessége az éték legjobb fűszere"*

ARANY KINCSTÁR

Rövidesen itt a szünidő és a nagymamák a rájuk jellemző szeretettel és mindig valami finomsággal várják az unokákat. Íme egy unokaváró, mindig sikert arató csemege!

BANÁNOS SZELET: Tésztája: 6 tojásfehérjét habbá verünk 5 evőkanál porcukorral, hozzáadjuk a tojások sárgáját, beleszítalunk 2 evőkanál lisztet, 1 és fél evőkanál kakaót, és egy csapott kávéskanálnyi szódadikarbónát. Kikent, lisztezett sütőlemezen közepes tűznél sütjük. Ruhára borítva, melegen feltekerjük. Krém: másfél dl. tejben megfőzünk egy csomag banános, vagy vaníliás pudingport. Ha éppen nincs, egy ek. rétesliszttel helyettesítjük, de pudinggal finomabb. 20 dkg Rama-t, 10 dkg porcukorral habosra keverünk, hozzákeverjük a teljesen kihűlt főzött krémhez. A tésztát megkenjük krémmel, 2 db egyenes banánt ráfektetünk és szorosan felcsavarjuk. A fogyasztás előtti napon jó elkészíteni, hogy az ízek jól összeérjenek. Porcukorral szórjuk meg és ujjnyi szeletekre vágjuk fel. Díszíthetjük tejszínhabbal is.

KIADÓS PEREC: 25 dkg Rama, 2 dl tejföl, 3 tojássárgája, egy ek. só, 20 dkg zsír. Ezeket kézzel habosra kikavarjuk. 1,5 dl tejben 3 ek. cukrot és 3 dkg élesztőt megfuttatunk, 1 kg liszttel a kikavart masszához adjuk és alaposan kidolgozzuk.

Fél órát pihentetjük langyos helyen és kicsi nudlikat vágva belőle, pereceket sodrunk, melyeket a tepsiben tojással megkenünk és szép sárgára sütünk jó közepes tűznél. Sokáig álll hűvös helyen tárolva. Készítésénél még az unokák is segíthetnek a mamának.

CSERESZNYÉS PITE: Hozzávalók: 20 dkg rétesliszt, 2 dkg élesztő, 1 ek. cukor, csipetnyi só, 5 dkg olvasztott margarin. Ezt szépen összeállítjuk, pihentetjük langyos helyen míg a cseresznyét magozzuk. Közben egy vaníliás pudingport a leírt módon tejjel felfőzünk, 1 db tojás sárgáját elkeverjük benne, ha a tűzről levettük és kihűtjük. Nagy tortaformát kibélelünk a tésztával úgy, hogy pereme is legyen és egy kis ideig pihentetjük meleg helyen. Ezalatt elkészíthetjük a fedő réteg tésztáját. 12 dkg cukor, egy vaníliás cukor, 23 dkg liszt. Ezeket összekeverjük egy csipet sóval, előkészítünk 12 dkg vajjal, melyet a végén vékony szeletekben a tésztára rakunk. A kelesztett tésztára kenjük a pudingot, rá a cseresznyét (kb. 70-80 dkg) rászórjuk a cukros lisztet és a vékony vajdarabkákkal befedjük az egészet. A sütő alján nagyon lassan megsütjük. Hidegen szeleteljük föl, fahéjas porcukorral tálaljuk.

Kellemes csemegézést kívánok:
Bódi Mária

A <http://www.bekesszentandras.hu> MŰKÖDIK!

Ezekkel a szavakkal közölte a békesszentandrási PC-Klub Egyesület vezetője, Fazekas Zoltán a tagokkal az örömhírt 1999. június első napjaiban.

És valóban, akinek van lehetősége az Interneten tallózni, rátalálhat Békesszentandrás honlapjára is, hol a falu címerével köszöntik az érdeklődőt. A web-lapon egyelőre községünk rövid története, nevezetességei találhatóak turistacsalogatóként, de fent van a telefonkönyv, a helyi sportesemények rövid leírása, a kajak, a kézilabda és a foci legújabb eredménye, és találhatóak már más általánosabb, érdekesebb információk is a linkekben. A további bővítésre adottak a lehetőségek, hiszen ennek a lapnak is élőnek, aktuálisnak kell lenni, hogy hírünket vigye a világba, felkeltse az érdeklődést községünk iránt.

A honlap szerkesztését a PC-Klub Egyesület tagjai végzik, akiket közös szenvedélyük, a számítógép szeretete hozott össze. Közel fél-éve dolgoznak azon, hogy megteremtsék a lehetőséget és a formát, hogy Békesszentandrás is felkerüljön a világméretű hálózatra /WWW-Word Wide Web).

Hálózati kiszolgáló gépe (web-szervere) felajánlás alapján lett

az egyesületnek, a további szükséges beruházás is a kezdeményezést felkaroló békesszentandrási Polgármesteri Hivatal, a sarvasi PC-Shop és az Externet Kft. jóvoltából valósulhatott meg.

A klub további tervei között szerepel a Teleház létrehozása, az eszközök bővítése után oktatás szervezése, olyan internetes lehetőség biztosítása, ami mindenki számára olcsón hozzáférhető lenne. Községünk vállalkozói, üzemei, gazdái részére lehetővé tenni, hogy tevékenységük, termékeik ismertetése, reklámja felkerülve a honlapra, országos szinten ismertté váljanak.

A web-lap szerkesztéséhez, a klub működéséhez minden érdeklődő szakember és amatőr, fiatal és még fiatalabb békesszentandrási lakos segítségét várják és kérik továbbra is a PC-Klub Egyesület alapító tagjai: Aszódi Zsolt, Benedek Erika, Fazekas Zoltán, Galambos Gábor, Körmendi Norbert, Lászlófi János, Lóránt Demeter, Majzik Vilmos, Molnár Józsefné, Pentaller Attila, Schmieder Árpád, Sipos Zoltán, Tóth Zoltánné, Turna Lajos.

Molnár Józsefné

Társastánc

A Vértessy Társastánc Klub értesíti a tagokat és a leendő táncosokat, hogy 1999. szeptember 12-én 12.30 órakor tartja megbeszélését és a beiratkozást a Művelődési Házban.

Könyvbemutató képekben

(Három hét a szabadságharc történetéből)

Ideje: 1999. május 19. 18.00 óra
Helye: Békésszentandrás, Nyugdíjas Egyesület

„A KÖNYVEK már jóval a televíziós sportközvetítések előtt lehetőséget adtak az azonnali visszajátzásra.”
Bern Villiams

„FÁRADOZÁSUNK legnagyobb jutalma nem az, amit kapunk érte, hanem amivé válunk általa.”
John Ruskin

Tóth Zoltánné

A 7. oszt. fiúk verbunkja

Nótakör: '48-as dalokat énekel

dr. Vass László

Fegyvergúla, zászlóval

Vendégeink

Üdvözlés Hollóháza-ról!

Hazánk legészakabban fekvő faluja a festői szépségű, erdőkkel övezett Hollóháza. Sátoraljaújhegytől gyönyörű úton érjük el ezt a mesebeli falucskát, melynek még a neve is olyan romantikus. Nagyhirű az itt készített porcelán. A Hegyköz eme csodálatos településén 1981-ben nyílt meg az a Porcelánmúzeum, melyet olyan Ybl-díjas építészek terveztek, mint Mondók Tamás és Rákosi Ferenc. A kétszintes épületben kronológikusan felépített kiállítás mutatja be a porcelángyártást a kezdetektől napjainkig.

A rendkívül szép tárlat az emeleten kezdődik: Egyes források szerint már a XVIII. században működött itt üveghuta. Ez gazdaságtan vállalkozásnak bizonyult, ezért a Károlyi család, a vidék birtokosa, kőedénygyárat alapított 1832-ben (megelőzve ezzel a szintén híres herendi műhelyt). A hollóházi edények a polgárság és a nemesség igényeit elégítették ki a kor ízlésének megfelelően. Termékeik között megtalálhatjuk az asztali készleteket, a korsókat, a kulacsokat, a komatálakat és a szép vázákat. A századforduló tájékán már kályhacsempéket is gyártanak. Mindenki megcsodálja azt a szép kályhát, melyet a kiállításra készített egy helybeli mester,

aki az utolsó tagja volt a hajdan híres kályhaépítő dinasztiának. A két világháború közti időszakra erőteljesen rányomja a bélyegét az, hogy a tulajdonos a Budapest Bank Rt. A magyaros díszítésű tányérok, vázák külö-

László-tanya Fotó: Bódi

nösen keresettek voltak Kelet-Magyarországon és Erdélyben. A villamosági porcelán szigetelőkből jelentős bevétele volt a gyárnak az ötvenes évek végéig. Ekkor tértek rá a művészi porcelángyártásra. 1966-tól új gyárépületben kezdték meg a munkát

immáron modern technológiával. A 70-es évek második felétől a 80-as évek közepéig a gyár egy új korszakot mondhat magáénak, ez volt a „Szász-korszak”. Nevét a híres kortárs képzőművészről, Szász Endréről kapta. Ő álmodta meg a gyári színház 2 db 7x3 m-es porcelán táblaképét, majd keresett egy olyan gyárat, mint Hollóháza és a mű elkészült. Ezután sorra jöttek a híres vázák, a tányérok, a hegedűk porcelánból. A minta boltban vásárolhatunk a szép termékekből, igaz a minőséget meg kell fizetni.

A község érdekessége az a modern templom, melyet Csaba László Ybl-díjas építész tervezett a 60-as években, amikor a régi templomot a gyár bővítése miatt le kellett bontani. A belső teret Kovács Margit stációi, Somogyi József; Corpus-a és Szász Endre porcelánképe díszíti.

A közeli Nagy-Milic a Zemplén legmagasabb pontja, gerincéig húzódik az országhatár. Rövid túrával megtekinthetjük a Milic oldalában épített Károlyi vadászkastélyt, a László-tanyát. A 600 m-en emelt svájci stílusú épületet hatalmas luc- és vörösfenyők, óriási tölgyek, bükkök övezik. szinte egy kis arboré-

tumban érezzük magunkat, ha a gyönyörű ezüsthenyőket nézegetjük és a kristálytiszt levegőben a madarak énekét csodáljuk, elbűvölten.

Mint minden igazán szép helyen, így ennek is van egy legendája. A kastélyt gróf Károlyi László építtette a század elején. Szenvedélyesen szerette ezt a helyet és mint minden igaz magyarnak, neki is sorstragédiát jelentett Trianon. A béketárgyalások idején azt mondta, hogy mindent megad, csak ez a kastély ne kerüljön idegen földre. Aztán amikor a mindent eldöntő határokat húzták a térképen, ő lelkesen érvelt a táj magyarságáról mindaddig míg a térképész dolgozott, közben a mutató ujját folyamatosan a László-tanyán tartotta. A térképész pedig inkább körülrajzolta, semmint azt mondta volna, hogy „gróf úr, az ujját kérem, ha szabad...” Így volt-e, vagy másképp, ki tudja? Mégis, ha ránézünk a térképre, úgy tűnik, mintha tényleg valakinek az ujját rajzolták volna körül ezen a határszakaszon.

Az épület ma kastélyszállóként fogadja a vendégeket, több mint 20 szobával várja az üdülőket. Üdvözléssel:

Bódi Mária

MAGYAR NÉPSZOKÁSOK, HIEDELMEK

Június - Nyárelő - Szent Iván hava

Az első igazi nyári hónapunk, a meteorológiai nyár kezdete. Júnó istennőről nevezték el, aki Jupiter felesége volt.

Szent Iván hava, de mondták Szent János havának is. Ebben a hónapban „pókhálót, ha sokat látsz széjjel, nyáron szelet vagy esőt várj”. Ha Szent János havában dördül a menny, bőséget jelent.

„Gyümölcs hozó Szent Iván hava, igen ész nélkül szűkölködő, fejtelten lábas balgatagokat, tompa, goromba és túnya elmélyűket, kába fejűket, álmélkodókat, resteket, értelem nélkül szőlőket, jól lehet vég kedvűeket, de tsatsogókat, kérkedékenyeket, szelesek, nagyra vágyókat, hirtelen haragúakat, és nagy jó Bortsiszárokat szűlsz e-világra.” Júnus 8., Medárd napja. Régtől fogva híres időjósító dátum, Medárd püspök emléknapja. Esője a túlzó hiedelmek szerint negyven napig tart. „Szép Medárd nap, kellemes nyár de ha esik,

készülhetsz már negyven napig az esőre, s várhatsz még a jó időre.” Másik, talán kevésbé ismert hiedelem, hogy a Medárd-napi pókok jó időt hoznak, pl. ha a rend alól szétszaladnak. Júnus 10. Margit szintén időjósító nap. A Bácskában az ő nevéhez is a negyven napos eső hiedelme kötődik. Margit felhőtől fél - égháborút vél.

Júnus 24. Keresztelő Szent János születésnapja, Szent Iván napja. A néphit szerint „Szent János nap előtt ha szól kakukk madár az erdőben, kert és vetés terem majd jól e bőséges esztendőben.” Huszonkettedikén köszönt be a csillagászati nyár, s a napfordulat ósrégi tiszteletére lobbantak fel Szent Iván éjszakájának máglyái, tartották meg a fiatalok az egészség- és termékenységvarázsló tűzgrást. Ezen a napon ünneplik a világosságot, a Napot, a tüzet. Ezen a napon szakad meg a gabona gyökere,

ezentúl már nem nő, csak érik. Ha a szentjánosbogarak erősen fénylenek, jó idő várható.

A Szent Iván-napi ünnep nem ősi magyar eredetű; germánoktól és szlávoktól vettük át. Az ünnep szokásai nem terjedtek el az egész magyar nyelvterületen, csak egyes határvidékeken.

A szokások még a kereszttség előtti időkben, a pogány hitvilág nap- és tűzimádásában gyökereznek.

A Szent Iván-napi szokások a tűznek tisztító, gyógyító és termékenyítő hatásába vetett hitben gyökereznek, ezért tarthatták magukat olyan szívósan évszázadokon át.

Kevermesen azt tartották, hogy ha a búza tövét a Szent Iván tűzével jelképesen fölégetik, akkor attól a naptól számítva a tizenharmadikra a búza vágásra érik, akármilyen idő legyen is. A régi hiedelem szerint a tűz hamuját a káposztám kell szórni, hogy ne egye meg a tetű.

Ugyancsak a termésvarázslás szándékából eredt az a régebbi szokás, hogy körülkapálták a tüzet, majd másnap kora reggel a dinnyeföldre mentek kapálni, és munkához fogva így szóltak a leendő dinnyéhez: „Olyan piros legyen a beled, mint a tűz lángja volt!”

A tűz varázserőjét nemcsak a növényekre tartották hatásosnak,

hanem az emberre is. Hitték, hogy aki átugorja a tüzet, az egész évben nem lesz gilvás (keleses), és más betegség is elkerül.

A tűzgrás alkalmas adott a nagylányoknak és a legényeknek, hogy találkozhassanak. Tűzgrás közben kosfejet ütöttek, azaz összeütözköztek, aztán együtt szórakoztak, és amikor vége lett a tűznek, a legény hazakísérte a lányt, s végül is férj és feleség lett belőlük.

De nemcsak magának a tűznek tulajdonították varázserőt, hanem a kicsi szentiványi almának is. A szentiványi édes almát beledobálták a pörnyébe, és a gyerekek fölkapkodták. Aki abból evett, annak - a hiedelem szerint - nem fáj a torka.

Egész kosárral szoktak a tűz köré szórni, hogy mindenkinek jusson belőle, mert a nagyobb lányok is igyekeztek elkapkodni. Az volt ugyanis a hiedelem, hogy amelyik nagylány ilyen almát eszik az hamar férjhez megy.

Júnus 29. Péter, Pál. Hagyományosan az aratás kezdetét jelezte, s jelzi még napjainkban is. A népi bölcsesség azt tartja még, ha ekkor már a kukorica a kocsí tengelyéig ér, jó termésre lehet számítani.

Molnárné

Osvát
Erzsébet

Gólya a réten

Tágas réten egymagába',
mintha volna rét királya,
fehértollú gólya lépked-
keres, kutat eleséget
két éhes kis kelepének.
Csőrében a csemegével
méltósággal tekint széjjel.
Egy szarkaláb mosolyog rá
kék szemével.

GYERMEK OLDAL

Tó az almafa alatt

A cinke az öreg almafán fész-
kelt, a gyümölcsösben. Egész
napon át fáról fára szállt, her-
nyókat, legyeket, szúnyogokat
fogdosott. De egy reggelen
csak rövid időre repült ki, az-
után a fészkekben maradt.

- Remélem, nem vagy beteg,
kis cinke? - érdeklődött házi-
gazdája, az almafa.

- Csip-csip-csip, a nap egyre
erősebben süt. Egy csöpp vizet
sem találtam sehol, pedig na-
gyon-nagyon szomjas vagyok.
Az öreg almafa bólogatott. Ő
is szörnyen szomjazott. Végül
felsóhajtott:

- Eső kellene - mondta, és
csüggedten lógatta a leveleit.

- Csip-csip-csip! - búslakodott
tovább a cinke.

A szél odarepült hozzá:

- Beteg vagy, kis cinke? - kér-
dezte, mert csodálkozva látta,

hogy az örökké vidám madár
csendesén kuporog a fészke-
ben.

- Csip-csip-csip, a nap egyre
süt, és süt. Egyetlen csöpp vi-
zet sem lelek sehol, pedig na-
gyon-nagyon szomjas vagyok
- panaszkolta sírva a cinke.

- Várj egy keveset. Elszágul-
dok, megkeresem felhőnyót,
és megérem: hajtson ide egy
esőfelhőt, nyissa ki a csapját,
hogy ihass - mondta vigasztalóan
a szél, és elviharzott.

Egész nap ide-oda csapongott,
de sikertelenül. Végül estefelé
visszatért a kis cinkéhez.

- Hol van az esőfelhő? - csi-
pogta a madárka.

- Hogy hol van? Sajnos, nem
találkoztam felhőnyóval.

Az ég teljesen kék, egyetlen
felhőt sem láttam sehol - vála-
szolta gondterhelten a szél.

A kis cinke elszomorodott, az-
után eltört nála a méces. soká-
ig zokogott, és végül álomba
sírta magát.

Reggelre kelve azonban nagy
meglepetés érte. Az almafa
alatt egy gödörben pici kis ta-
vacska csillogott, tele friss,
tisztá vízzel. Hű, de ízlett, ami-
kor kortyolt belőle! Igaz, kissé
sós volt, de a madárka csak
nyelte mohón. Amikor már
eleget ivott, akkor zsupsz, be-
leugrott, és megfürdött benne.
Csak úgy fröcskölt a víz szer-
te-széjjel!

- Csip-csip-csip! Ki varázsolta
ezt a tavacska a fa alá? - kér-
dezte a kis cinke mindenkitől,
aki arra járt.

Ti tudnátok válaszolni a kis
cinkének, gyerekek?

Idegen ötletből írta:

Szirmai Marianne

Ausztriában jártak kajakosaink

1998. október 3-án a Körös-
Völgyi Településszövetség és a
Harruckern alapítvány együt-
tes alakuló ülésén kapott a tér-
ség meghívást az 1999. évi
LINZI nemzetközi kajak-kenu
versenyre. Ezen meghívás
alapján vettek részt kajakosa-
ink a Csongrádi Hungaropa-
nol, a Gyomaendrődi Körös, a
szarvasi Kajak-Kenu Club és a
békésszentendrési Hunyadi SE
versenyzői. A 35 fős csapat
nem klubszínekben, hanem
Körös Régió néven indult a
versenyen.

A verseny a LINZ melletti Ot-
tensheimben egy festői szépsé-
gű Duna öbölben megépített

Kajak-Kenu versenypályán ke-
rült megrendezésre május 15-
16-án.

A versenyen 5 földrészről 19
nemzet sportolói vettek részt, a
nemzeti válogatottakon kívül
33 európai kajak-kenu club el-
sősorban utánpótláskorú ver-
senyzőkkel. Magyarországról
a mi csapatunkon kívül a sze-
gedi, a kaposvári, a budapesti
MTK és a BKV csapatai.

Csapatunk a versenyévad kez-
detén jól szerepelt az igen ran-
gos kétnapos viadalon,
összesen 13 db érmes helye-
zést ért el. A Hunyadi SE ver-
senyzői (5 fő) is jól
szerepeltek, részletezve az
eredmények:

Serdülő lányok:

K-2 500 m Sztó Katalin -
Rácz Anikó (Gyomaendrőd) 2.

K-1 500 m Sztó Katalin 3.

Férfi felnőttek II. o.

K-1 1000 m Krajcsovicz
György 3.

K-2 1000 m Krajcsovicz
György - Nagy Károly 4.

K-2 500 m Nuver Attila - Pat-
kós Róbert 6.

Kajak-kenu

Szegeden
rendezték
az évad
első jelen-
tős verse-
nyét a felnőtt és ifjúsági tájé-
koztató versenyt. A felnőtt és
ifjúsági versenyzők ezen a ver-
sényen még „tét nélkül” indul-
hattak, próbálták ki az újonnan
alakult párosok, négyesek,
hogy mire is képesek ebben az
évben. Részünkről az ifjúsági-
ak mezőnyében Sztó Ákos in-
dult.

Eredményei a következők vol-
tak:

Egyes kajakban 500 m-en 7.
lett. Párosban 1000 m-en a bé-
kési Végh Gáborral szintén 7.

A verseny jól szolgálta a felké-
szülést a rutinszerzést. A
hosszú, fáradságos út ellenére
mindenki szép élményekkel
térhetett haza a megszokott
környezetbe.

Sinka József
polgármester

lett, míg négyesben 500 m-en
a 3. helyen értek célba.

Ákos társai a négyesben a
KSI-ből Bozsik Gábor és Ma-
tits István, az MTK-ből Lind-
ner Tamás volt.

Két hét múlva már az ifjúsági
VB csapatba kerülésért verse-
nyeztek a legjobb ifjúsági ka-
jakosok.

A VB csapatba csak a győzte-
sek kerülhetnek be, így nagyon
szoros, színvonalas küzdelme-
ket láthattunk.

Ákos - véleményünk szerint -
jól helytállt ezen a versenyen.
Szoros befutóban kajak egyes
500 m-en végül is az 5. helyen
ért célba.

Júniusban már egymást követik
a versenyek, minden hétfőjére
jut egy-egy viadal, melyen ver-
senyzőink indulnak.

Június végén Szarvason lesz a
hagyományos Körös-kupa,
majd július 17-18-án rendez-
zük meg a Simon Fiala Emlék-
versenyt itt

Békésszentendrén.

Fabó István

Fejezetek Békésszentandrás sporttörténetéből - Huszonöt játékos kapott

Az 1986/87-es idényre a felkészülést a szokottnál később kezdte a békésszentandrás Hunyadi SE, mivel csak augusztus közepén rajtolt a bajnokság.

Az edző személye nem változott, továbbra is Koltai Lajos irányítja az együttest. A keretben van némi változás. Hamza I. Imre és Virág II. Sándor abahagyták a játékot. Új játékos Trnovszki János Szarvasról, Egri Zoltán, Virág III. István és Bencsik Tamás az ifjúsági csapatból és Hévízi Róbert, aki leszerelt.

A készülő keret a következő: Szakács János, Hévízi Róbert kapusok, Tóth Gábor, Gonda József, Paraszt János, Horváth János, Medveczki István, Csík II. Imre, Trnovszki János, Hegedűs Gábor, Virág I. Imre, Liskai Zoltán, Kondacs János, Kiss Mihály, Egri Zoltán, Virág III. István, Bencsik Tamás. Később a szezon megkezdése után kapcsolódott be Hamza II. Zoltán, Lakatos János és Pálkás János. Cél: egy ütőképes csapat kialakítása, amely az 1-8. helyen végezzen.

Eredmények:

1. forduló

B. Hunyadi - Bcs Agyagipar 1:1 (1:1)

Hunyadi: Szakács - Tóth, Medveczki, Gonda, Horváth - Trnovszki, Hegedűs, Virág (Egri) - Kondacs, Liskai, Kiss
Jó iramú kemény mérkőzésen a hazai csapat közelebb állt a győzelemhez, ugyanis két kapufát is lőttek.

Gól: Kiss

Jók: Tóth, Trnovszki, Kondacs

2. forduló

Mezőhegyes - B. Hunyadi 3:1 (1:0)

Hunyadi: Szakács - Paraszt, Medveczki, Gonda, Horváth - Tóth, Hegedűs, Virág (Egri) - Trnovszki, Liskai (Kondacs), Kiss.

Jó iramú, izgalmas találkozón megérdemelt hazai siker született.

Gól: Gonda

Jók: Gonda, Hegedűs

3. forduló

B. Hunyadi - HÖR Dózsa SE 1:0 (0:0)

Hunyadi: Szakács - Paraszt, Medveczki, Gonda, Horváth

(Tasi) - Tóth, Trnovszki, Virág - Liskai, Hegedűs, Kiss

A csúszós pályán iramos, kemény mérkőzésen a lelkesen játszó hazaiak győzelme megérdemelt.

Gól: Kiss

Jók: Kiss, Liskai, Szakács, Virág, Gonda

4. forduló

Nagyszénás - B. Hunyadi 4:0 (0:0)

Hunyadi: Szakács - Virág III., Gonda, Medveczki, Paraszt - Tóth, Trnovszki, Virág I. - Liskai (Bencsik), Kondacs (Egri), Hegedűs

Helyenként nagy iramú, de közepes színvonalú mérkőzést vívtak a csapatok. A vendégek időnként kemény eszközökkel tartották fenn az első félidő hazai rohamait, azonban szünet után összeroppantak, nem bírták a nagy nyomást.

Kiállítva: Gonda a játékvezető megsértéséért

Jók: Virág III., Virág I.

A gyenge rajt után a 13. helyen áll a Hunyadi 3 ponttal.

5. forduló

B. Hunyadi - Füzesgyarmat Elmaradt, mert a vendégek nem jelentek meg.

A fegyelmi tárgyaláson a füzesgyarmatiaknak adtak igazat, így övék lett a két pont 3:0-ás gólkülönbséggel.

6. forduló

Kondoros - B. Hunyadi 1:2 (1:2)

Hunyadi: Szakács - Tóth, Csík II., Virág III. (Bencsik), Paraszt - Trnovszki, Hegedűs, Virág I. - Liskai, Kondacs, Egri

Az összecsapást hazai fölény jellemezte, de az ügyetlenkedő kondorosi védők mellett mégis vendéggyőzelem született.

Gól: Hegedűs, Kondacs

Jók: Csík II., Paraszt, Liskai

7. forduló

B. Hunyadi - Battonya 0:0

8. forduló

Kaszaper-Nagybánhegyes - B. Hunyadi 0:0

Hunyadi: Szakács - Tóth, Csík II., Virág III., Paraszt - Trnovszki, Hegedűs, Virág I. - Kondacs, Gonda, Bencsik

Közepes színvonalú mérkőzésen igazságos eredmény

Jók: Szakács, Kondacs, Gonda, Virág I.

Az őszi szezon közepén a 10. helyen áll a Hunyadi hét ponttal, két ponttal lemaradva a hatodik Mezőberénytől és két pont előnyvel a 14. Füzesgyarmattól. Igen szoros a középmezőny.

9. forduló

B. Hunyadi - Medgyesegyháza 1:0 (1:0)

Hunyadi: Szakács - Tóth, Csík II., Virág III. (Horváth), Paraszt - Trnovszki, Hegedűs, Virág I. - Kondacs, Gonda, Bencsik (Medveczki)

Jó iramú mérkőzésen a hazaiak megérdemelten tartották otthon a két pontot.

Gól: Csík II.

Jók: Kondacs, Tóth, Szakács

10. forduló

Mezőberény - B. Hunyadi 0:1 (0:0)

Hunyadi: Szakács - Tóth, Csík II., Bencsik (Medveczki), Paraszt - Trnovszki (Virág III.), Virág I., Horváth - Kondacs, Gonda, Hegedűs.

Alacsony színvonalú mérkőzésen a végig védekező vendégek a 89. percben egy „talált” góllal nyertek.

Gól: Tóth.

A csapatok egyikétől sem nyújtott senki átlagon felülit.

11. forduló

B. Hunyadi - Gyomaendrőd 0:1 (0:0)

Hunyadi: Szakács - Tóth, Csík II., Horváth, Paraszt - Trnovszki, Hegedűs (Virág III.), Virág I. (Medveczki) - Kondacs, Gonda, Bencsik

Jó iramú kemény mérkőzés, szerencsés vendéggyőzelem.

12. forduló

Szeghalom - B. Hunyadi 5:1 (2:0)

Hunyadi: Szakács - Tóth, Csík II., Medveczki, Paraszt - Trnovszki, Virág I., Virág III. - Kondacs, Hegedűs, Bencsik
A vendégvédők hibáit ügyesen használta ki a hazai együttes.

Gól: Hegedűs (11-esből)

Átlagon felülit senki sem nyújtott.

Az őszi hajrá előtt a 12. helyen tanyázunk 11 ponttal. Négy ponttal előzzük meg a kieső helyen álló Füzesgyarmatot, de csak kettő ponttal vagyunk lemaradva az ötödik helyezett Kaszapertől.

13. forduló

B. Hunyadi - Csorvás 2:0 (1:0)

Hunyadi: Szakács - Tóth, Csík II., Medveczki, Paraszt (Hamza II.) - Trnovszki, Virág I., Virág III. - Kondacs, Hegedűs, Bencsik (Lakatos)

Sportszerű mérkőzésen megérdemelt hazai siker.

Gól: Csík II., Virág I.

Jók: Csík II., Virág I., Kondacs

Az őszi szezont a 11. helyen zárta a Hunyadi. A csapat helyzete biztató, hisz a negyedik Mezőhegyestől csak három pont a hátrányunk. A téli felkészülés során ismét edzésbe állt a sérülésből felépült Gonda és Kiss Mihály, továbbá „új” fiúk a keretben Tóth Gyula és Csernus Ferenc.

A bajnoki rajt előtt ebben az esztendőben is megrendezésre került a Hunyadi Kupa.

Eredmények:

Szarvasi Vasas - Békési SE 6:0

B. Hunyadi - Szentesi Vízmű 3:2

Szentes - Békés 1:0

Szarvas - B. Hunyadi 6:2

Békés - B. Hunyadi 4:2

Szarvas - Szentes 1:0

A torna végeredménye

1. Szarvasi Vasas

2. Szentesi Vízmű

3. B. Hunyadi

4. Békés

14. forduló

Újkígyós - B. Hunyadi 1:1 (1:0)

Hunyadi: Szakács - Tóth, Csík II., Virág III., Paraszt - Trnovszki, Csík II., Virág III., Paraszt - Trnovszki, Virág I., Horváth - Kondacs, Hegedűs, Bencsik

Jó iramú mérkőzésen a hazaiak közelebb álltak a győzelemhez.

Gól: Kondacs

Jók: Kondacs, Csík II., Hegedűs

15. forduló

B. Hunyadi - Sarkad 0:2 (0:1)

Hunyadi: Hévízi - Tóth, Csík II., Medveczki, Paraszt - Trnovszki (Lakatos), Virág I., Horváth - Kondacs, Hegedűs, Bencsik (Hamza)

A tartalékos hazaiakkal szemben megérdemelt a vendég siker.

Senkit sem lehet kiemelni.

újabb sorozat - XV. fejezet

lehetőséget a bajnokság során!

16. forduló

Sarkad - B. Hunyadi 0:1 (0:1)
Hunyadi: Szakács - Tóth G.,
Gonda, Csík II., Medveczki -
Horváth, Virág I., Bencsik -
Hegedűs, Kondacs (Lakatos),
Kiss

Közepes iram, több hazai
gólhelyzet kimaradása után a
42. percben Virág megszerezte
a mérkőzés sorsát eldöntő
gólt.

17. forduló

B. Hunyadi - Újkígyós 4:0
(3:0)

Hunyadi: Szakács - Tóth G.,
Gonda, Horváth, Csík II. -
Bencsik, Tóth Gy., Medveczki
(Virág I.) - Hegedűs (Lakatos),
Kondacs, Kiss

A nagy fölényben játszó haza-
iak biztosan tartották otthon a
két pontot.

Gól: Kiss, Kondacs, Medvecz-
ki, Bencsik

Jók: Gonda, Bencsik, Tóth
Gy., Kondacs

18. forduló

Csorvás - B. Hunyadi 0:2
(0:2)

Hunyadi: Szakács - Tóth G.,
Csík II., Medveczki (Lakatos),
Bencsik - Gonda, Kondacs,
Hegedűs - Tóth Gy. (Virág I.),
Horváth, Kiss

Az első félidőben a vendégek
játszottak fölénybe, a második
játékrész a hazaiaké volt, de a
helyzetkihasználással hadiláb-
ban álltak.

Gól: Kiss, Gonda

Jók: Szakács, Gonda, Tóth G.,
Kondacs

19. forduló

B. Hunyadi - Szeghalom 2:2
(1:1)

Hunyadi: Szakács - Tóth G.,
Gonda, Horváth, Csík I. - Ben-
csik, Virág I., Medveczki -
Kondacs, Kiss, Hegedűs (Tóth
Gy.)

Mély talajú pályán küzdel-
mes, átlagosan felüli színvona-
lú mérkőzés, melynek
szépséghibája, hogy a játé-
vezető rendre a hazaiakat súj-
totta ítéleteivel.

Gól: Gonda 2

A jól sikerült tavaszi rajt után
megerősítettük helyünket a kö-
zépmezőnyben.

20. forduló

Gyomaendrőd - B. Hunyadi
2:0 (1:0)

Hunyadi: Szakács - Tóth G.,
Csík II., Medveczki, Bencsik -

Gonda, Virág I., Hegedűs (Fa-
bó) - Kiss (Tóth Gy.), Horváth,
Kondacs

A hazaiak nem csak jól, de lát-
ványosan is játszottak.

Jók: Szakács, Gonda

21. forduló

B. Hunyadi - Mezőberény
0:0

A hazai csapat nem bírt a jól
védekező vendégekkel.

Jók: Csík II., Kondacs, Gon-
da

22. forduló

Medgyesegyháza - B. Hunyadi
0:0

Hunyadi: Szakács - Tóth G.,
Csík II., Medveczki, Liskai
- Gonda, Virág I., Tóth Gy. -
Hegedűs, Horváth, Kondacs
Mindkét csapat harcosan ját-
szott, különösen a védelmek
jeleskedtek! Reális ered-
mény

23. forduló

B. Hunyadi - Kaszaper-Nagy-
bánhegyes 3:0 (3:0)

Hunyadi: Szakács - Tóth G.,
Csík II., Medveczki, Liskai -
Gonda, virág I. (Tóth Gy.), He-
gedűs (Lakatos) - Kondacs,
Horváth, Kiss

A játék képe alapján - jó játé-
vezetés mellett - megérdemelt
a hazai győzelem.

Gól: Kiss 2, Kondacs

Jók: Kondacs, Kiss, Tóth G.,
Medveczki

24. forduló

Battonya - B. Hunyadi 2:1
(2:0)

Hunyadi: Szakács - Tóth G.,
Csík II., Medveczki, Liskai
(Pálincás) - Gonda, Virág I.,
Hegedűs - Kondacs, Horváth,
Tóth Gy.

Helyenként túl kemény mérkő-
zésen az erős szél támogatását
a csapatok mindkét félidőben
kihasználták.

Gól: Virág I.

Jók: Virág I., Kondacs, Hor-
váth

25. forduló

B. Hunyadi - Kondacs 1:0
(1:0)

Hunyadi: Szakács - Tóth G.,
Csík II., Liskai, Paraszt -
Gonda, Virág I., Hegedűs -
Kondacs (Pálincás), Horváth,
Tóth Gy. (Medveczki)

Majális hangulatú mérkőzésen
megérdemelt hazai győzelem.

Gól: Gonda

Jók: Gonda, Kondacs, Hege-
dűs, Csík I.

26. forduló

Füzesgyarmat - B. Hunyadi
1:1 (0:1)

Hunyadi: Szakács - Tóth G.,
Csík II., Bencsik (Medveczki),
Tóth Gy. - Gonda, Virág I.,
Hegedűs - Kondacs, Horváth,
Csernus

A hazaiak végig irányították a
játékot, de fölényüket nem
tudták góllra váltani a lelkesen
játszó szentandrásiak ellen.

Gól: Csernus

Jók: Virág I., Horváth, Csernus

27. forduló

B. Hunyadi - Nagyszénás 2:0
(1:0)

Hunyadi: Szakács - Tóth G.,
Csík II., Tóth Gy. (Kiss), Ben-
csik (Pálincás) - Gonda, Virág
I., Medveczki - Kondacs, Hor-
váth, Csernus

Iramos színvonalas mérkőzé-
sen a lelkesen játszó hazaiak
helyzeteiket kihasználták,
megérdemelten nyertek.

Gól: Virág I., Kondacs

Jók: Szakács (a mezőny leg-
jobbja), Virág I., Csík II., Kon-
dacs, Csernus

28. forduló

HÖR Dózsa SE - B. Hunyadi
3:1 (2:1)

Hunyadi: Szakács - Tóth G.,
Csík II., Medveczki, Liskai -
Szabó, Virág I., Hegedűs -
Kondacs, Horváth Csernus
(Kiss)

A salakpályán lejátszott mér-
kőzést közepes színvonal,
nagy küzdelem jellemezte.

Gól: Hegedűs

Jók: Szakács, Medveczki, Vi-
rág I., Hegedűs

29. forduló

B. Hunyadi - Mezőhegyes 2:4
(1:2)

Hunyadi: Szakács - Tóth G.,
Csík II., Tasi (Kiss), Bencsik
(Medveczki) - Gonda, virág I.,
Hegedűs - Kondacs, Horváth,
Csernus

Pálhidai vezérletével megérde-
melt a vendéggyőzelem a tava-
szi idény leggyengébb játékát
produkált szentandrásiak ellen.

Gól: Hegedűs, Virág I.

Senkit sem lehet kiemelni.

30. forduló

Bcs. Agyagipar - B. Hunyadi
2:1 (1:1)

Hunyadi: Szakács - Tóth, Csík
II., Tasi, Bencsik (Pálincás) -
Gonda, Virág I., Hegedűs
(Medveczki) - Kondacs, Hor-
váth, Kiss

A több helyzetet kihagyó
Agyagipar veszett állásból
fordította meg a mérkőzés
eredményét.

Gól: Kiss

Jók: Kiss, Virág I., Hegedűs

Köszönöm figyelmüket!

Hévízi Róbert

A megyei I. o. bajnokság végeredménye

1. Szeghalom	30	20	6	4	64-26	46 pont
2. Nagyszénás	30	19	5	6	55-20	43 pont
3. HÖR Dózsa	30	17	8	5	59-22	42 pont
4. Mezőhegyes	30	17	5	8	55-35	39 pont
5. Gyomaendrőd	30	12	11	7	43-32	35 pont
6. Kaszaper	30	13	8	8	43-44	34 pont
7. Hunyadi	30	11	9	10	34-36	31 pont
8. Sarkad	30	10	10	10	34-30	30 pont
9. Medgyesegyháza	30	10	9	11	44-42	29 pont
10. Mezőberény	30	8	12	10	49-38	28 pont
11. Agyagipar	30	8	9	13	40-46	25 pont
12. Füzesgyarmat	30	8	9	13	39-54	25 pont
13. Battonya	30	8	8	14	37-57	24 pont
14. Kondoros	30	10	4	16	38-62	24 pont
15. Csorvás	30	4	7	19	23-59	15 pont
16. Újkígyós	30	2	6	22	24-78	10 pont

SPORT

Labdarúgás

25. forduló

Békésszentandrás - Kaszaper 1:1 (0:0)

Békésszentandrás, 200 néző, vezette: Zsurka.

Hunyadi: Petrás - Bencsik T., Boros, Kis (Mrena), Gebri, Bencsik I., Bedővári, Fekete (Szabó G.), Juhász, Bordács, Kovács L. Gólszerző: Bencsik I.

Jó iramú mérkőzésen a Hunyadi többet támadott, de a helyzeteit kihagyta, így a győzelem is elmaradt. Varga László: Ilyen a sors, a helyzetei sokasága kimaradt.

Jók: Bencsik T., Boros, Mrena, Bencsik I.

Ifjúsági mérkőzés

Békésszentandrás - Kaszaper 17:1 Rendkívül szokatlan eredmény született ezen a találkozón. A vendégcsapat játékosai csak 9 fővel jelentek meg a mérkőzésen és a második félidőre már csak heten maradtak, így a játékvezető idő előtt le is fújta a mérkőzést.

26. forduló

Orosházi Rákóczi Vasas - Békésszentandrás 2:2 (0:0)

Rákóczi telep 80 néző, vezette: Brusznyczki

Hunyadi: Petrás - Kiss, Bencsik T., Gebri, Szabó, Bencsik T., Bordács, Bedővári, Farkas, Juhász, Ambrus A.

Gólszerzők: Juhász, Bencsik T. Végig szakadó esőben lejátszott mérkőzésen a második félidőben történtek az események. A hazaiak 10 emberrel is megszerezték a vezetést, de a Hunyadi megfordította az eredmény állását. Végül mégis döntetlen lett a végeredmény. Varga László: Egy figyelmetlenség miatt, egy nyert mérkőzést hoztunk ki döntetlenre.

Jók: Bencsik T., Bedővári, Juhász, Gebri.

Ifjúsági mérkőzés

Orosházi Rákóczi Vasas - Békésszentandrás 1:3

27. forduló

Csanádapáca - Békésszentandrás 2:1 (1:1)

Csanádapáca 200 néző, vezette: Petrovszki

Hunyadi: Petrás - Bencsik T. (Szabó), Bencsik I., Boros, Gebri, Fekete (Házi), Farkas, Juhász, Demjén, Bordács, Bedővári Gólszerző: Bencsik I.

Jó iramú találkozón a második félidőben fordította a maga javára a mérkőzést a Csanádapáca.

Varga László: Feszült légkörben lezajlott találkozón született meg a mérkőzés végeredménye.

Petrás nagyszerűen védett.

Jók: Petrás, Gebri, Bordács

Ifjúsági mérkőzés Csanádapáca - Békésszentandrás 2:1

28. forduló

Bszantandrás - Szabadkígyós 0:1 (0:1)

Békésszentandrás, 200 néző, vezette: Brusznyczki

Hunyadi: Petrás - Bencsik T., Szabó J., Boros, Bencsik I. (Velky), Fekete (Kovács N.), Farkas, Juhász, Demjén (Kovács L.), Ambrus A., Bedővári Gyenge színvonalú mérkőzésen egy ártatlannak tűnő helyzetből begurult a labda a Hunyadi kapujába. A második félidőben hiába támadott többet a hazai csapat, még egyenlíteni sem tudtak.

Varga László: Amíg csak helyzetekig jutunk el és nem lövünk gólt, csak ez lesz az eredmény. Jó játékvezetés.

Jók: Petrás, Boros, Bencsik T.

Ifjúsági mérkőzés: Bszantandrás - Szabadkígyós 1:8

A bajnokság állása

1. Körösladány	28	20	7	1	64-18	67
2. Medgyesbodzás	28	20	5	3	82-19	65
3. Sarkad	28	16	7	5	72-33	55
4. Kondoros	28	16	5	7	53-40	53
5. Kaszaper	28	16	4	8	48-40	52
6. Csanádapáca	28	12	7	9	51-37	43
7. Magyarbánhegyes	28	12	4	12	41-42	40
8. Gádoros	28	11	4	13	51-64	37
9. Mezőkovácsháza	28	10	6	12	42-47	36
10. Nagyszénás	28	9	5	14	40-49	32
11. Kunágota	28	9	4	15	50-56	31
12. Békésszentandrás	28	6	10	12	36-43	28
13. Oh. Rákóczi Vasas	28	7	6	15	46-76	27
14. Szabadkígyós	28	7	5	16	27-52	26
15. Pusztaföldvár	28	6	2	20	33-76	20
16. Újkígyós	28	3	7	18	26-70	16

Kézilabda

Bajnoki eredmények

Felnőtt csapat

Bszantandrás - Gádoros 19:18

Legjobb góldobók: Hangyás T., Kozák Gy., Tóth E. 5-5 gól. Szoros mérkőzésen nehezen kicsikart győzelem.

Gerla - Bszantandrás 27:23

Legjobb góldobók: Hangyás T. 8, Kozák Gy. 4

A mérkőzés képe alapján végig fej-fej mellett haladtak a csapatok, végül hazaiak 4 góllal nyertek. A kissé tartalékos Hunyadi becsülettel küzdött.

Bszantandrás - Újkígyós 13:32

Legjobb góldobó: Kozák Gy. 6

A sokkal jobb játékerőt képviselő vendégek ellen semmi esélye sem volt a lányainknak.

Kétsoprony - Bszantandrás 29:9

Legjobb góldobók: Csík, Kozák Gy. 2-2

Lelkes játékkal sajnos csak erre voltak képesek a lányok.

Ifjúsági csapat eredményei

Bszantandrás - Gádoros 12:13

Bszantandrás - Újkígyós 2:21

Kétsoprony - Bszantandrás 34:7

Sajnos ifi csapatunk eredményességben még nem veszi fel a versenyt a megye többi csapatával.

Apáti Nagy Ferenc: Még egy forduló van hátra a bajnokságból. Nagyszénás ellen játszunk, akik már megnyerték a bajnokságot, így nem sok esélyünk van a győzelemre.

A körülményekhez képest én elégedett vagyok a 9. helyezéssel. Annak örülök, hogy sok ifi játékos építettünk be a felnőtt csapatba és az iskolai csapatban is egyre többen kézilabdáznak.

A női bajnokság állása

1. Nagyszénási SE	23	23	-	-	563-343	46
2. Békési NKTE	23	20	-	3	585-330	40
3. Újkígyósi SE	23	17	1	5	407-378	35
4. Kétsopronyi SE	23	17	-	6	424-326	34
5. Békéscsabai FDSE	23	13	2	9	479-401	28
6. Mezőberényi SDSE	23	13	-	10	472-420	26
7. Gerla SE	23	10	2	11	387-379	22
7. Jamina SE	23	8	1	14	368-413	17
9. Békésszentandrás HSE	23	8	1	14	410-497	17
10. Füzesgyarmati SK	23	7	1	15	410-531	15
11. Gádorosi SE	23	5	2	15	363-469	12
12. Magyarbánhegyesi SE	23	1	2	20	286-476	4
13. Sarkadkeresztúr SE	22	-	2	20	285-576	2

Fabó István

A Hunyadi Mátyás Sportegyesület gondnoki munkakör betöltésére a Sporttelepre házaspárt keres.

*Jelentkezni lehet 1999. június 25-ig
Ambrus Zoltán elnöknél.*

Szentandrás Híradó

ÖNKORMÁNYZATI HAVILAP

Kiadja:

Békésszentandrás Nagyközség Önkormányzata

Felelős kiadó: Sinka József

Szerkeszti: Szerkesztő Bizottság

Tagjai:

Horváth Sándorné, Benedek Erika, Fabó István,

Sinka Csaba

Felelős szerkesztő: Molnár Imre Zoltán

Készült:

SZARVASPRESS Bt. Telefon/fax: (66) 313-144/19

NYTSZ: 372/2/1995